

Redningshunden

Nr 3 -2022. 64 årgang

Medlemsblad for Norske Redningshunder





FEEL ACTIVE

Designed in the North for
the Northern weather conditions.



NYHET!

Den nye generasjonen
regnjakke for hunder!

Feel Active Drammen regnjakke
med Feel Tech™ membran gir
hunder komfortabel vind- og
vanntett beskyttelse som puster
i ekte hundevær.

Vanntetthet:
10 000 mm.

Pusteevne:
10 000 g/m²/24 h.

Refleksdetaljer som er synlig
på mørke kvelder.

Elastisk stoff rundt magen gjør
at den er behagelig å ha på
for aktive hunder.

FEEL Tech

Waterproof, windproof and breathable
protection for active use.

Du finner Feel Active i
Musti sine butikker og på musti.no



Redningshunden

nr. 3. 2022
ISSN: 0803-8961

Informasjonstelefon

02615

E-post

post@nrh.no

Hjemmeside

www.nrh.no

Redaktør

Audi Barstad

Tlf: 90 93 70 22

aud.ingebjorg.barstad@nrh.no

Redaksjonen

Kurt Jarnes

Sarah Wyss

Jim Olav Hansen

Stig Mebust

Layout

Mick Sheard,

micks@nrh.no

Forlag

Nordisk Kjæledyrforlag AS

Trykk

Møklegaards Trykkeri AS



Forsidebilde

Baloo

Foto: Audi Barstad

Signerte innlegg i medlemsbladet
er ikke nødvendigvis redaksjonens
eller Norske Redningshunders syn.
Utgiveren er uten ansvar for annonsene.

Innhold

4	Lederen har ordet
6	Redaksjonelt
7	Etikk-og disiplinærutvalget
8	FTU informerer
10	ENDELIG! Uniformen er på plass!
14	NRH informerer
15	Fra Fjell til Fjære
26	Kameratstøtteordningen med fokus fremover
28	24.10.21. Dagen da livet ble snudd på hodet
30	Hovedkurs Sør-Norge 2022
34	O-prøve i Tromsø
36	Jeg er bare meg!
38	Forsker på hoggormbitt hos hund
40	Vakkert på hovedkurs i vest
45	9 på gata skogen!
49	Hei, hva skjer her??
52	Den bilen, den bilen!
56	Møt de nye instruktørene!
58	Stort behov for nye instruktører
59	På hovedkurs uten hund
60	Bringkobbelt – en norsk oppfinnelse
62	NRH Buskeruds sommercamp 2022
65	Leker med virkeligheten

Manusfrister:

Nr. 4/2022– 15. november	utgivelse til jul
Nr. 1/2023– 15. februar	utgivelse slutten av mars
Nr. 2/2023 – 15. mai	utgivelse slutten av juni
Nr. 3/2023 – 15. august	utgivelse oktober

Redningshunden 03-2022



Eksamen modul 4, orienteringsprøve, styremøte, førstehjelpskurs, treningssamling, hovedkurs USAR, grunnkurs og høstsamlinger. Dette er bare en brøkdel av alt som ligger i kalenderen i Gnist. Så vi kan trygt si at det blir jammen ikke stille på arrangementsfronten i NRH selv om de fire hovedkursene for ettersøkning er avviklet.

Selv så har jeg nylig kommet hjem fra HK på Voss. Og det har vært utrolig lærerikt. Og da tenker jeg ikke bare på hundetreningen i seg selv, men vel så mye det å trene i et terreng som er så vidt forskjellig fra det vi har hjemme. Vi snakker jo ofte om at alt skal være så likt som mulig, men hvordan gjøre det når man et sted går på flatmark, mens det andre stedet er så bratt at man får «blodsmak» i munn etter et par hundre meter. (Og det er ikke bare fordi jeg er i dårlig form)

Å gå på aksjon på Voss sine bratte fjellsider, er nok heller ikke for «hvermansen». Især ikke en tåkete natt eller vinterstid. Skjønner nå enda bedre hvor viktig det er at både innsatsleder for LRS og NRH's OL'er kjenner sine HF'er personlig og deres styrker og svakheter, og at vi kjenner oss selv og vår kapasitet. Dette er jo noe jeg har hørt om, men å se og oppleve det selv gir en helt annen lærdom, selv om for meg så var det bare trening.

Utfordringer har det nok vært mer av enn vanlig for våre instruktører på årets hovedkurs. Det nye programmet er fremdeles i startfasen og det har vært mye å sette seg



inn i for mange. **Så en ekstra takk til alle dere instruktører som har stilt opp. Dere gjør en uvurderlig kjempeinnsats.**

For våre nybakte HF'er så er det nå det gjelder. Det er nå man må opp til alle døgnets tider og i all slags vær uansett om det passer eller ei, for å gå på aksjon. Ja det er frivillig, men har vi sagt ja til å stå på «lista» så har vi jo på sett og vis sagt; **DU KAN REGNE MED MEG.**

Da er det veldig kjedelig om OL tror hun har 20 hundeførere tilgjengelig og så er det ingen som svarer at de kommer. Tenk gjennom hva du har forpliktet deg til, og er du for en periode forhindret for å stille så ta det opp med din BA/OL.

Men i løpet av sommerens fire hovedkurs så har vi ikke bare fått mange nye hundeførere, men og instruktører og OL'er. Så gratulerer til alle som har nådd målene sine. Og til de som har litt igjen så sier jeg bare stå på videre, NRH trenger oss alle.

I tiden fremover så skal vi se på NRH som organisasjon, ref. arbeidet som er gjort av gruppen NRH i Utvikling. Det er da særs viktig at vi både ser på NRH som helhet og de individuelle gruppene som distrikter, tillitsvalgte, instruktører, utvalg etc. Vi skal alle fungere best mulig, både sammen og hver for oss, og det er nå vi har en mulighet til å påvirke og finne ut av hvordan vi best kan bygge fremtiden til NRH. Og første bud er da å involvere seg, dernest må vi alle lytte og ta med oss de innspillene som kommer. Dette er noe som angår oss alle som brenner for NRH. Det er allerede mye bra som gjøres, men alltid noe som kunne vært gjort annerledes og/eller til det bedre. Men da må vi være med og villig til å involvere oss og arbeide sammen.

Og husk at **Tenk** – trykk – tal; gjelder ikke bare samband, men og til hverandre.

Avslutningsvis en liten gladsak

Kunne ikke dy meg, må bare få gjengi noen av innleggene fra FB om uniformene.

En stor takk til **Gjensidige Stiftelsen** som har gjort dette mulig.

Så håper jeg alle vil bære den med stolthet.

- Fy fader så heldige vi er som får denne flotte klespakken! Takk til NRH og Gjensidige-stiftelsen.
- kom hjem fra HKEMN og pakket ut hver vår uniform. Ja, - fy søren så heldige vi er! Flotte og gode plagg vi er veldig takknemlige for å motta!!
- Ja, det er helt fantastisk Tusen takk sier jeg også
- Veldig moro
- Endelig
- den som venter på noe godt osv.
- Så bra! Nå blir vi fine!
- Flott uniform
- Helt enig! Var moro å prøve pakken som kom i dag vi er kjempeheldig
- Det blir såååå bra! -når er det vi får dem?
- Ja fantastisk! Fekk klærene i går, veldig veldig flotte Tusen takk
- Utrolig fin uniform vi får, tusen takk
- Bra jobba
- Utrolig kjekt, tusen takk til NRH og Gjensidige stiftelsen
- Det er jammen meg så fortjent
- Weee. Tusen takk
- Vel fortjent, tenker jeg.
- Så fortjent, dere gjør en fantastisk jobb

Mette
Leder Hovedstyret

Redaksjonelt

Det er et innholdsrikt blad du sitter med i hånden, og redaksjonen takker for at alle er så flinke til å sende inn både tips og saker!

Fortsett med det, så blir Redningshunden slik vi ønsker oss.

Vi har vært gjennom en sommer med hovedkurs på nytt godkjenningssystem. Aller først ute var Røros, der jeg selv deltok. Overgangen var merkbar. Selv hadde jeg bare behov for å avlegge en eksamen i løpet av uka, men fulgte et godkjenningssystem og gjorde oppgavene hver dag sammen med dem. Den store forskjellen for den som er oppe til eksamen, mener jeg, er at man hele tiden føler på et ganske sterkt prøvepress. Egentlig er ikke eksamensuka så veldig annerledes fra slik den var tidligere, for det er jo en totalvurdering som skal legges til grunn til syvende og sist – som før. Men jeg så at alle mine lagkamerater var oppe til prøve hver eneste dag. De hadde eksamensnerver, måtte konsentrere seg om sitt, og det var lite tid til å bygge lagfølelse og samhold. Vi fikk det til likevel, synes jeg, men kanskje er det her vi har noe å hente når vi nå har gjort om eksamensuka. Vi må ikke glemme lagfølelsen, samarbeidet. Vi må ikke havne der at vi blir enda mer individualistiske og at det blir «meg og min hund».

Ingen større endringsprosesser er gjort over natta. Sånn er det med godkjenningssystemet også. Jeg er sikker på at det blir justeringer og revideringer til det beste for alle i NRH. Uten tilbakemeldinger blir det vanskelig å få til dette, så vær flink til å si din mening – også om det som er bra!

Til dette bladet har vi fått en helt spesiell artikkel som jeg håper du vil ta deg tid til å lese. Hundefører Cecilie Baardsen ble kalt ut til en leteaksjon der det viste seg at hennes nærmeste var savnet. Plutselig opplevde Cecilie å stå på den andre siden i en redningsaksjon. Hun var pårørende, sårbar og redd. For oss i NRH er det av stor verdi å få høre hennes erfaringer fra denne hendelsen. Jeg vil sende en stor takk til Cecilie som er så sterk



og deler dette med oss. Hun tok tak i hendelsen og snakket med media, hun fortalte varmt og Norske Redningshunder og jobben vi gjør. Å være ambassadør for NRH i en slik situasjon er rett og slett imponerende!

Forresten har vi mange gode folk i organisasjonen vår. Folk som står på, støtter og lytter, skaper god stemning og sørger for å plukke hverandre opp når ting ikke går etter planen. Vi har mange, mange flere enn dem som ble nominert til tidenes første Heidi-pris. I dette bladet har vi snakket med Sidsel Steiro, som vant Heidi-prisen i år. Les om hva Sidsel mener er viktig for å skape et godt treningsmiljø.

I tillegg har vi fått et parti nye instruktører siden sist! Men hvem er de? Finn ut mer om det i denne utgaven av Redningshunden.

Med ønske om en god høst,
Aud Ingebjørg, redaktør.

Etikk-og disiplinærutvalget

Mitt indre, etiske kompass...

Mitt indre, etiske kompass slår innimellom krøll på seg. Jeg kan boble av følelser og engasjement og har problemer med å «sitte stille i båten». Jeg digger den kloke Voltaire som sa «Jeg er dypt uenig i det du sier, men vil til min død forsvare din rett til å si det.» Jeg forsøker å minne meg på dette når noen skriver eller oppfører seg annerledes enn meg. Men likevel – noen ganger blir jeg både blind og døv over at noen er så fullstendig på kollisjonskurs av hva JEG syntes er rett og galt og opptrer i strid med MITT indre kompass.

DA ringer jeg en venn.

En venn som ikke jatter med, men ser andre perspektiver. En venn som stiller spørsmål, en venn som ber meg argumentere for mitt syn og forklare hvorfor jeg mener mitt etiske kompass er det riktige. En venn som kommer med motargumenter. En venn som hjelper meg å navigere og ta av skylappene jeg har dratt på meg. En venn som vil meg vel. En venn som ikke vil drepe engasjementet mitt, men ønsker at jeg ikke skal agere i affekt og bør ha sett flere sider av saken før jeg konkluderer.

En slik venn har glidelås på munnen og gir meg trygghet på at vi kan ha en fortrolig samtale uten at det annonseres. En slik venn hjelper meg å justere eller kvalitetssikre mitt indre kompass. Slike venner er gull verdt!

Når kompasset ditt går fullstendig «bananas» og du trenger flere venner som kan være objektive og gi deg innspill, kan du gjerne vurdere å kontakte oss i EDU. Det er fullstendig uforpliktende, gratis og kan sågar medføre en hyggelig prat .

Jeg, Sonni, har tatt over stafett-pinnen som leder av EDU. Jeg vil takke Silje Steinthø som mangeårig leder og Lene Gulbransen som sekretær i mange år før hun siste året tok over ledervervet etter Silje. Dere har gjort en fantastisk jobb begge to!

Med ønske om en god høst for alle sammen!

Sonni
Leder EDU



A

Årets hovedkurs:

Ettersøking

Sommerens hovedkurs er gjennomført med god deltagelse, totalt var det 271 deltagere, 107 av disse var deltagere på modul 4 eksamen. Resten av deltagere var fordelt på modul 2 og 3 og fordypningslag på modul 4. For å få dette til hadde vi med oss 65 instruktører, noen av disse var med på to kurs. Uten denne store innsatsen fra instruktørene hadde vi ikke klart å gjennomføre disse kursene, en stor takk til alle instruktører som stiller opp. Det var

15 instruktørelev med på kursene, alle disse bestod og er nå klar for å den store oppgaven det er å være instruktør i NRH.

Modul 2 og 3 / treningslag

Dette skulle ikke være en rein attesteringsuke, men at deltagerne fikk trene på det de ønsket. Det var variasjoner på nivå, men vi har oppfattet at dette var lag som generelt sett fikk utvikling gjennom uken.

Husk at modul 2 og modul 3 er rene utdanningsmoduler her er tenkt at ekvipasjen skal bruke tid på, slik at de kan re-produsere det de har lært på tentamen og eksamen. I praksis betyr det at både hund og fører må ha generelt god erfaring, noe som kjent en bare kan bygge over tid.

Modul 4 eksamen

På alle kursene var det blanding av førstegangs-godkjenning og re-godkjenning. Dette ble godt mottatt av både deltagere og instruktører. På noen kurs

var det og rene førstegangsgodkjenningslag. Det var knyttet stor spenning til hvordan det nye programmet ville la seg gjennomføre i praksis. Det var til dels høye skuldre fra både deltakere, instruktører og instruktørelev ved gjennomføring av første oppgave mandag, men dette gikk seg til gjennom uken. Flere av instruktørene opplevde også at det gikk bedre enn de hadde forventet, samtidig som at det bemerkes at man må være strukturert og ryddig i organiseringen.

Tidsmessig så må oppgaver tilpasses terreng og dette ble gjort i forkant av kursstart. Det ble gjennomført forskjellige oppgaver i terrengene så lenge de hadde tilsvarende terreng senere i uken. Dette oppleves som positivt og mer uforutsigbart for deltagerne.

Strykprosenten på årets kurs er ikke avvikende fra tidligere gjennomføringer. Felles for ekvipasjene som

ikke nådde sine mål denne gangen syntes å ligge i taktiske disponeringer og det kan virke som at noen ekvipasjer har hatt det noe travelt med å få godkjent på overgangsordning. Denne utfordringen vil nok forsvinne neste år, når alle har fått trent i nytt godkjenningsprogram over lengre tid.

Modul 4 fordypning

Lagene jobbet med sammensatte oppgaver gjennom uken. I tillegg ble det gjennomført andre praktiske oppgaver. På vest ble det gjennomført øvelse på fredagen for disse lagene.

Øvelse: Det ble gjennomført øvelse for eksamens lagene på lørdagen på Vest og Nord. Det ble gode erfaringer for alle deltagerne.

Førstehjelpskordinator

Tina Treu Os (NRHs førstehjelpskordinator) var til stede under hele kurset på Evje og bidro rundt i lagene med sin kunnskap. Dette løftet søkelyset på førstehjelpen betraktelig. Lagene som fikk bistand fra Tina, melder tilbake at dette var svært lærerikt både for instruktører og deltagere. Det anbefales for fremtidige hovedkurs at man tar inn fagpersoner på ulike fagområder. Treu Os bes om å skrive en rapport med sine erfaringer fra kurset.

Dette er noe vi i FTU vil vurdere på flere kurs.

Nytt godkjenningsprogram:

Vi har gjennom de 6 hovedkursene som er gjennomført i år fått mye god erfaring og tilbakemeldinger fra både instruktører og hundeførere. Vi kommer til å sende ut ett spørreskjema til alle instruktørene som har vært på ettersøkningskursene i sommer, der vi ber om noen synspunkter på gjennomføringen av kursene. For de av dere som har innspill på programmet og hvordan kursene er gjennomført er dere hjertelig velkommen til å sende dette til oss. I løpet av høsten vil det komme noen småjusteringer av programmet og noen på gjennomføring av kursene.

Instruktørkurs:

Husk påmeldingsfristen for det nye instruktørkurset som er 15 oktober. De som sendte søknad i fjor, må sende på nytt i år.

Lykke til med treningen og godkjenningene fremover, husk å trene variert og at vi utdanner redningshund ekvipasjer til bruk for den Norske Redningstjenesten.

Hilen FTU



ENDELIG!

Uniformen er på plass!

Mange har ventet, noen i flere år, og nå er den her: Uniformen som gjør at Norske Redningshunder ser like ut på aksjoner!

Tekst: Aud Ingebjørg Barstad
Foto: Camilla Knutsen
Modell: Alexandra Reksten

Hittil har den gule hundeførervesten vært det eneste som har vist at mannskap tilhører Norske Redningshunder. Noen ganger akkompagnert av både rosa bukse og grønn jakke, strikket lue med dusk eller caps med ymse slagord. Nå er imidlertid improvisasjonens dager over: Klespakka som bestilles på www.nrhuniform.no er tilgjengelig for alt godkjent operativt mannskap og skal brukes på aksjoner.

Vi må tilbake til tiden før 1600-tallet for å finne ut når det norske militæret begynte med uniformer. Før den tid møtte folk opp i det de hadde, men da uniformen kom, ble det mer orden på sakene. I følge Wikipedia betyr ordet uniform ensartet, og videre leser vi:

«En uniform er et antrekk som er standardisert for å skape ensartethet, fellesskap og identifikasjon for en organisasjon eller gruppe. En uniform har ofte elementer som viser bærerens rang og/eller funksjon i fellesskapet. Militære og sivile uniformer vil kunne forsterke lagfølelse og samhold, formidle tydelige roller, oppgaver og maktposisjoner, nøytralisere det personlige hos enkeltindividet og fremme disiplin og orden. De kan inngi respekt, både i form av tillit, trygghet og beundring, men også underdanighet og frykt, både hos brukere og omgivelser.»

Vi skal vel neppe spre frykt og underdanighet i våre nye klær, men en praktisk side ved uniformen er at du som hundefører nå slipper å kjøpe inn dyrt tøy til bruk på aksjoner og trening. Det er bra, og pakka består av mange plagg slik at det meste skulle være dekket. Vinterfolket får en selebukse i tillegg som ikke er avbildet i denne artikkelen.

I Gnist står det litt om hva som gjelder for uniform i NRH. Har du lest det? Hvis ikke gjengir vi det her:

Uniformen skal synliggjøre Norske Redningshunder som aktør i den norske redningstjenesten.

1. Uniformering operativt mannskap Norske Redningshunders uniform består av:

- Gul HF-vest/OL-vest/vest for representasjon
- NRH skalljakke, kongeblå
- NRH mellomlagsjakke, kongeblå
- NRH Softshell jakke, kongeblå
- NRH kongeblå eller marine piquetskjorte
- NRH marineblå ullgenser
- Sort skallbukse
- Sort skallbukse, Bib (høyt liv) til de som er lavinegodkjente
- Sort softshell-bukse

På aksjon brukes gul vest som ytterste plagg. Under vesten brukes en eller flere av overdelene og en av buksene. (se liste over) Andre uniformeffekter som selges gjennom NRH nettbutikk kan også benyttes på aksjon eller representasjon.

Det er kun vester godkjent sentralt som skal benyttes ved aksjoner og representasjon av organisasjonen. Ved innsats der flere operative ledere deltar, skal det kun brukes én ledervest (ansvarlig operativ leder).

Hodeplagg (lue/caps) kan ha Norske Redningshunder luemerke i front. Bør fortrinnsvis være sort eller mørkeblå i bruk sammen med uniform. Hjelmer bør være gule og bør merkes med NRH-logo.

Verneutstyr kan benyttes utenpå uniform når dette er påkrevet, eksempler på dette er hjelm og redningsvest.

Merking - patch

Uniformen har felt til navnestripe. Disse skal utformes med hvit tekst på blå bakgrunn, med fornavn og etternavn.

Skalljakke og bukse i gore tex



Softshelljakke i kongeblått



Kongeblå mellomlagsjakke og sorte softshellbukser



Marineblå ullgenser



12 På hundeførervest skal kun ett funksjonsmerke (HF, OL, BA, instrktør etc) brukes om gangen. Funksjonsmerket kombineres med navnepatch. Operativt mannskaper vil også få utlevert patch med Rednings-tjenestens logo.

Redningstjeneste-patch skal festes på venstre side.

NRH-patch festes på høyre side.

Unntak

Det åpnes for tilpasninger ved feks veldig varmt eller veldig kaldt vær. Plagg under vesten bør være sort eller mørkeblå.

1.2 Uniformering hund

Hunden skal være merket med gul redningshund trekant med NRH-logo eller annet godkjent dekken med teksten «redningshund» eller «lavinehund». Tilpasninger i forhold til hundens størrelse er tillatt. For hunder under utdanning gjelder samme regler, men teksten byttes ut med «elev»

1.3 Under trening

Hund og fører skal være uniformert under trening med NRH-vest og hundedekken merket med NRH logo.

2. Representasjonsplagg:

NRH vil dele ut følgende plagg til administrasjonen, hovedstyret og hovedstyrets underutvalg. Etik- og disiplinærutvalgets medlemmer vil også motta disse plaggene.

2.1 Følgende plagg deles ut:

NRH skalljakke, kongeblå
NRH mellomlagsjakke, kongeblå
NRH Softshelljakke, kongeblå
NRH kongeblå eller marine piquetskjorte
NRH marineblå ullgenser
Sort skallbukse
Sort softshell-bukse
Skjorte, type pen.
Genser, type pen.
Vest for representasjon (ved behov)

3. Ved tap og skade av utleverte uniformseffekter

3.1 Aksjoner:

Ved tap/ skade skal skademelding benyttes. (TS-skjema)

3.2 Trening:

Skade på utlevert uniform må dekkes av eier.

3.2 Privat bruk

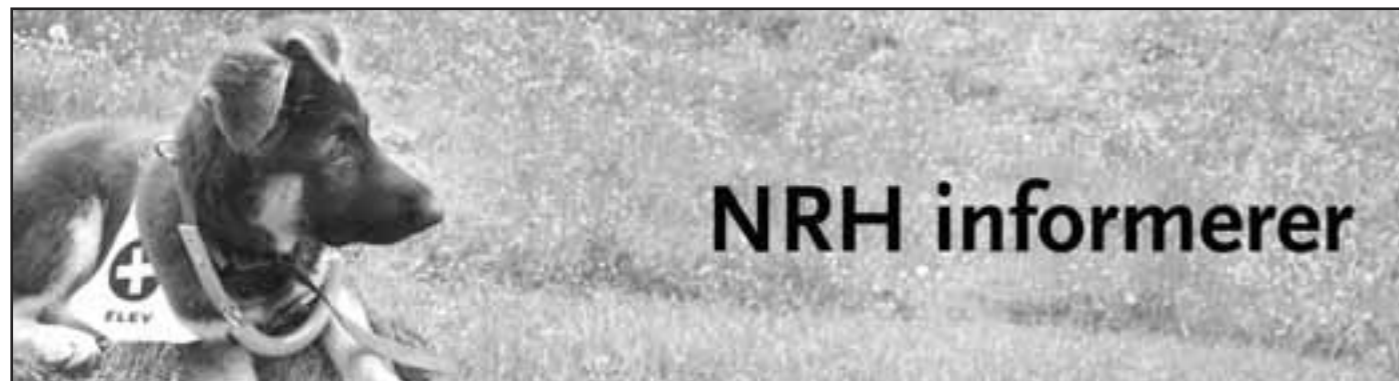
Som på trening. Skade på utlevert uniform må dekkes av eier.

4. Bruk av NRH-plagg

Brukes med stolthet og respekt for NRH logo og Redningstjenestens logo. Mannskaper som bærer uniformen, er vårt ansikt utad. Uniformen skal være hel og ren, knapper skal være kneppet, glidelåser lukket, lommene skal ikke være overlesset og innholdet skal ikke stikke ut.

13 Vis fornuft og respekt for uniformen ihht. NRHs etiske retningslinjer.





NRH informerer

Redningsbutikken:

Det er i dag ikke en nettbutikk for salg av ulike varer. På sikt planlegges det med at alle produkter vil ligge inn under samme paraply, som uniformssalget. Dvs. www.nrhuniform.no. Vi har en rekke varer på lager; hundebånd, lenker, capser, t-skjorter, klistremerker mm for salg. Send en mail til post@nrh.no for å få tilsendt en produktliste med priser.

Henvendelser:

Administrasjonen ønsker at alle henvendelser går til post@nrh.no eller at det lages en sak i Gnist. Dere kan selvsagt også ringe administrasjonen. Tlf 02615.

Gnist er NRHs medlemsider (last ned egen app.) og her kan dere lage en sak, som kommer på en sakliste hos administrasjonen. Denne saklisten blir gjennomgått hver dag. Administrasjonen vil i løpet av høsten lage en video om hvordan en lager sak i Gnist. Dette kommer på NRHs nettside.

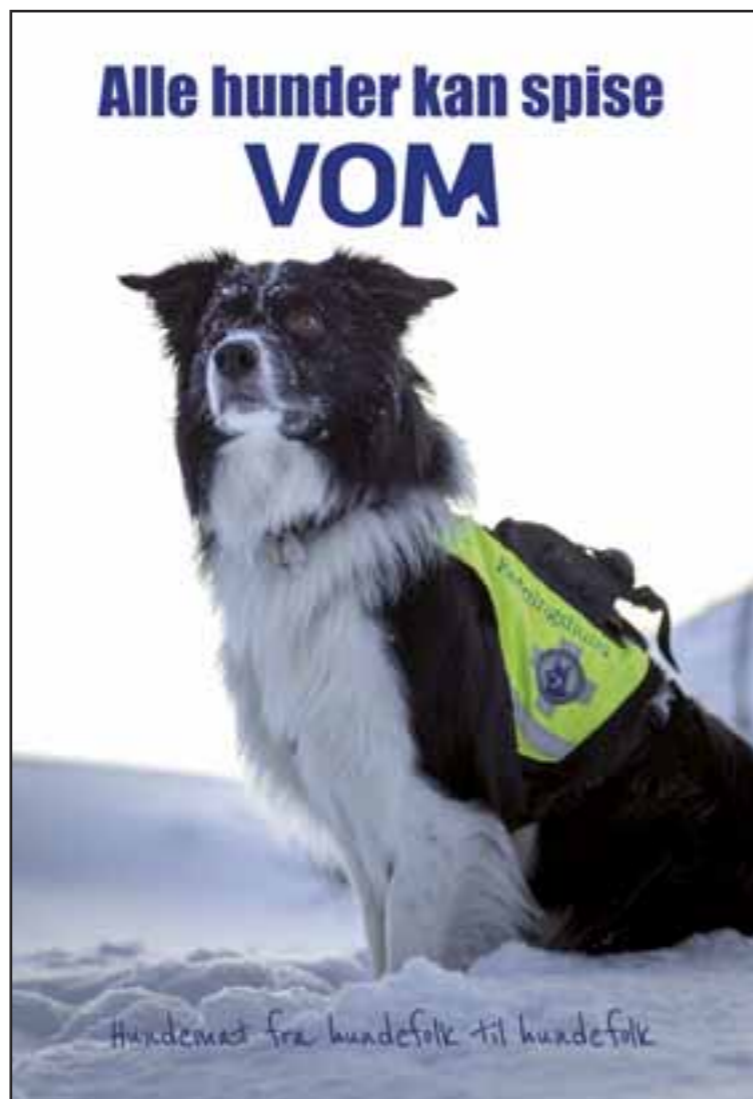
NRH en betydelig aktør i redningstjenesten: Per 15 august har NRHs hundeførere og operative ledere, deltatt på 343 aksjoner. Tilsvarende antall i 2021 var 327.

Hovedkurs:

Tusen takk til alle kursledere, kurssekretærer, terrengansvarlige og alle som har bidratt til å få dette gjennomført. NRH har for første gang benyttet styreweb som plattform for informasjon, påmelding og fakturering. Her har adm. Og styreweb lært mye og det arbeides for å gjøre forbedringer, slik at kursene i 2023 blir ennå mer strømlinjet.

Hovedkurs USAR:

Årets hovedkurs USAR får trolig stor internasjonal deltakelse. NRH har et prosjekt med søsterorganisasjon i Kroatia. Dette prosjektet er 100% finansiert av EU og ledes av Knut Skår og Gina Reenskaug. Det vil komme fem ekvipasjer fra Kroatia til kurset. Videre blir det trolig deltakelse fra Malta, Island og Sverige.



Redningshunden 03-2022



Fra Fjell til Fjære

Pr. 18.08.2022, fra NRH 146-2022 til NRH 307-2022

NRH Aksjon: 146-2022

Sted: Ulriken, Bergen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Böpple, Hanna
Alendal, Gro Merete

NRH Aksjon: 147-2022

Sted: Stavanger - Stokka
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Gillebo, Ida
Eriksen, Trond, *operativleder*
Mæhle, Anneli Stokke

NRH Aksjon: 148-2022

Sted: Sandefjord
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Lysne, Berit, *operativleder*
Faugstad, Inger
Stuveseth, Frida
Norschau, Eline R.

NRH Aksjon: 149-2022

Sted: Nesodden
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Eeg, Jon
Jarnes, Kurt
Brekli, Ivar
Løken, Trude
Marstein, Per
Nathan, Einar
Hagerup, Monica
Hartnik, Thomas, *operativleder*
Hauge, Michelle
Iversen, Kirsti
Stenhaus, Eirik, *operativleder*
Hansen, Jim Olav
Holmen, May-Elin

Jensen, Siri Moe
Lindeman, Ingunn
Øyås, Tom Egil
Bølstad, Stephen
Karlsen, Lene Merete
Haltnes, Sandra Evensen
Hertzberg, Marianne Loraas
Bjørkli, Marius Bull-Tornøe

NRH Aksjon: 150-2022

Sted: Sundvollen
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hesthagen, Kristian, *operativleder*
Murberg, Inge André, *operativleder*

NRH Aksjon: 151-2022

Sted: Glesnes
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Haug, Nina, *operativleder*
Vindenes, Laila
Aadland, Lisbeth
Brodahl, Cathrine
Døving, Christian, *operativleder*
Alendal, Gro Merete
Jonassen, Trine Norill
Haugland, Tom Christian

NRH Aksjon: 152-2022

Sted: Olsvik, Bergen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Bårdsen, Cecilie
Haugland, Tom Christian, *operativleder*

NRH Aksjon: 153-2022

Sted: Fredrikstad
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Løken, Trude
Iversen, Kirsti
Hansen, Jim Olav
Johnsen, Charles, *operativleder*
Torgersen Thomas
Stensby, Liv

NRH Aksjon: 154-2022

Sted: Stavanger
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Håvik, Gry
Gillebo, Ida
Larsen, Tone
Enoksen, Paul
Kryvi, Marthe
Eriksen, Trond, *operativleder*
Gloppholm, Arve
Hompland, Marianne
Finbak, Aud Gulaker
Finbak, Kaare Johan
Henriksen, Gro Elise

NRH Aksjon: 155-2022

Sted: Heimdal
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av turgæer
Hundefører:
Wyss, Sarah
Raaen, Heidi
Anderson, Dag
Grenness, Nina
Larsen, Monika
Renberg, Julie
Skjefte, Frida
Fjæran, Torunn
Eggen, Torbjørn
Jørgensen, Jorg, *operativleder*
Leonhardsen, Eddy
Bøe, Lill Hemmingsen

NRH Aksjon: 156-2022

Sted: Askøy
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Haug, Nina, *operativleder*
Böpple, Hanna
Jordal, Thomas
Kjelland, Rona
Vindenes, Laila
Aadland, Lisbeth
Bårdsen, Cecilie
Døving, Christian, *operativleder*
Alendal, Gro Merete
Moberg, Sigurd Roald
Haugland, Tom Christian, *operativleder*

NRH Aksjon: 157-2022

Sted: Skibotn
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Andreasen, Maja
Berglund, Kjell
Andreassen, Arne
Løvaas, Steinar
Bengtsson, Susanne
Kristoffersen, Inger Anne
Jørgensen, Sigrun Ø., *operativleder*

NRH Aksjon: 158-2022

Sted: Jørpeland
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Håvik, Gry
Gillebo, Ida
Enoksen, Paul
Eriksen, Trond
Gloppholm, Arve
Iversen, Herman
Hompland, Marianne
Finbak, Aud Gulaker
Finbak, Kaare Johan

Redningshunden 03-2022

NRH Aksjon: 159-2022
Sted: Ytre Arne
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Jordal, Thomas, *operativleder*
Matland, Anette
Aadland, Lisbeth
Fjeldstad, Bente
Alendal, Gro Merete
Madsgård, Silje S.
Haugland, Tom Christian

NRH Aksjon: 160-2022
Sted: Gvarv
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av brannvesen i båt
Hundefører:
Askerød, Erik
Hagane, Anette
Poulsen, Marita
Stuveseth, Frida
Wagner, Jan Erik
Bølstad, Stephen
Magnussen, Erlend, *operativleder*
Fjeld, Sarah Iselin
Hesthagen, Kristian
Wiersen, Frode Åbø
Christie, Linda Solem
Haltnes, Sandra Evensen

NRH Aksjon: 161-2022
Sted: Ålesund sykehus
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bunes, Ronny, *operativleder*
Hatlehol, Roy
Hegness, Brit
Mork, Jan Arve
Carlsson, Vibecke
Selliseth, Jan Morten
Ressem, Else Marie Halse

NRH Aksjon: 162-2022
Sted: Hamar
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Holm, Arve
Skundberg, Bjarne

NRH Aksjon: 163-2022
Sted: Alvøen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Vindenes, Laila
Bårdsen, Cecilie
Døving, Christian, *operativleder*

NRH Aksjon: 164-2022
Sted: Ulrikken
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Haug, Nina, *operativleder*
Böpple, Hanna
Jordal, Thomas
Kjelland, Runa
Matland, Anette
Aadland, Lisbeth
Bårdsen, Cecilie
Døving, Christian, *operativleder*
Alendal, Gro Merete
Helbekkmo, Kristine
Haugland, Tom Christian
Korsvold, Sissel

NRH Aksjon: 165-2022
Sted: Torp
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Askerød, Erik
Stuveseth, Frida
Wagner, Jan Erik
Bølstad, Stephen
Norschau, Eline R.
Fogstad, Kjell-Erik, *operativleder*
Wiersen, Frode Åbø

NRH Aksjon: 166-2022
Sted: Bømlo - Stord
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Gillebo, Ida
Larsen, Tone
Enoksen, Paul
Kryvi, Marthe
Gloppholm, Arve
Mæhle, Anneli Stokke
Ankervold, Bente Aas Haugland

NRH Aksjon: 167-2022
Sted: Førde
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Ullaland, Trude
Fuglestrand, Frode
Thorstad, Oda Elvegård

NRH Aksjon: 168-2022
Sted: Rognan
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av HF N. V. Haukenes
Hundefører:
Bjævang, Ida Marie
Kristoffersen, Hege
Haukenes, Nina Vinje

NRH Aksjon: 169-2022
Sted: Bolærne - Rauer
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Nathan, Einar
Olsen, Wenche
Askerød, Erik
Liland, Johanne
Poulsen, Marita
Stuveseth, Frida
Torgersen Thomas
Wagner, Jan Erik
Bølstad, Stephen
Langlien, Kamilla
Magnussen, Erlend, *operativleder*
Bommen, Hege Anita
Fogstad, Kjell-Erik, *operativleder*
Hesthagen, Kristian, *operativleder*
Wiersen, Frode Åbø
Haltnes, Sandra Evensen
Hertzberg, Marianne Loraas
Bjørkli, Marius Bull-Tornøe

NRH Aksjon: 170-2022
Sted: Helgeroa - Larvik
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF E. R. Norschau
Hundefører:
Aas, Hege
Lysne, Berit, *operativleder*
Askerød, Erik
Holtan, Kenneth
Haltnes, Rickard
Stuveseth, Frida
Wagner, Jan Erik
Gulbrandsen, Lene
Norschau, Eline R.
Lønn, Brita Bergan

Wiersen, Frode Åbø, *operativleder*
Nathan, Einar

NRH Aksjon: 171-2022
Sted: Sør-Fron
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Leiros, Nina
Nilsen, Sylvi, *operativleder*
Skundberg, Bjarne
Bærum, Kim Magnus

NRH Aksjon: 172-2022
Sted: Spanstinden, Troms
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Lind, Børge, *operativleder*
Vassbakk, Marianne

NRH Aksjon: 173-2022
Sted: Skibotn
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Lind, Børge, *operativleder*
Hanssen, Trine
Solbakken, Hege

NRH Aksjon: 174-2022
Sted: Vormedal, Karmøy
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Håvik, Gry
Gillebo, Ida
Enoksen, Paul
Jordal, Thomas
Nicolaisen, Hilde
Hompland, Marianne
Johansen, Ingeborg

Finbak, Aud Gulaker
Finbak, Kaare Johan
Mæhle, Anneli Stokke
Jonassen, Trine Norill
Wølstad-Knudsen, Stig, *operativleder*
Finne, Aud Herregården
Haugland, Tom Christian
Ankervold, Bente Aas Haugland

NRH Aksjon: 175-2022
Sted: Drammen
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Askerød, Erik
Haltnes, Rickard
Stuveseth, Frida
Magnussen, Erlend, *operativleder*
Bommen, Hege Anita
Kristiansen, Ole-Jan, *operativleder*
Wiersen, Frode Åbø
Hertzberg, Marianne Loraas

NRH Aksjon: 176-2022
Sted: Harstad
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Lind, Børge, *operativleder*
Weydahl, Johan H.

NRH Aksjon: 177-2022
Sted: Meldskartinden
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Snøskred 2 personer savnet
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bengtsson, Susanne

NRH Aksjon: 178-2022
Sted: Setermoen
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Lind, Børge, *operativleder*
Hanssen, Trine
Berglund, Kjell

NRH Aksjon: 179-2022
Sted: Skjækervatnet/ øst Steinkjer
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Wyss, Sarah
Raaen, Heidi
Anderson, Dag
Nilsen, Wenche

Renberg, Julie
Skjefte, Frida
Jørgensen, Jorg
NRH Aksjon: 180-2022
Sted: Masfjorden/ Hordaland
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Jordal, Thomas
Matland, Anette
Korsvold, Sissel
Haugland, Tom Christian, *operativleder*

NRH Aksjon: 181-2022
Sted: Enebakk
Beredskapsområde: Oslo
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Eeg, Jon
Mebust, Stig, *operativleder*
Øyen, Wenche
Hogstad, Ingvid
Iversen, Kirsti
Wethal, Martine
Indrebø, Harald
Hagmansen, May-Britt
Hertzberg, Marianne Loraas

NRH Aksjon: 182-2022
Sted: Langevåg / Ålesund
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Bunes, Ronny
Hegness, Brit
Mork, Jan Arve
Osborg, Wenche
Isaksen, Andreas
Carlsson, Vibecke
Selliseth, Jan Morten
Engetrøen, Per Gunnar

NRH Aksjon: 183-2022
Sted: Knaben
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Skagen, Svein
Hårde, André
Arnarson, Andres

NRH Aksjon: 184-2022
Sted: Birkeland
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Skagen, Svein
Hagane, Anette
Hårde, André
Poulsen, Marita
Askland, Per Kristian, *operativleder*

NRH Aksjon: 185-2022
Sted: Skjærhalden
Beredskapsområde: Oslo
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF Kirsti Iversen
Hundefører:
Stensby, Liv
Iversen, Kirsti
Indrebø, Harald
Wagner, Jan Erik
Feet, Else Helene

NRH Aksjon: 186-2022
Sted: Mysen
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Eeg, Jon
Vik, Toril, *operativleder*
Dalby, Stine
Nathan, Einar
Rasch, Sunniva
Hagerup, Monica
Herjuaune, Mona
Hogstad, Ingvid
Iversen, Kirsti
Nielsen, Monica
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
Indrebø, Harald
Jensen, Siri Moe
Lindeman, Ingunn
Wagner, Jan Erik
Øyås, Tom Egil
Bølstad, Stephen
Feet, Else Helene
Myrland, Per-Erik
Tysnes, Odd Einar
Venner, Ann-Kristin, *operativleder*
Hagmansen, May-Britt
Andersen, Marius Wigen
Berg, Amanda Overlinda
Olaussen, Karin Helene, *operativleder*
Finsbråten, Susan Jane
Stensby, Liv
Ørjasæter, Unni

NRH Aksjon: 187-2022
Sted: Devoldfabrikken, Langevåg
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: SEAO kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre i sjøen
Hundefører:
Hegness, Brit
Selliseth, Jan Morten
Engetrøen, Per Gunnar, *operativleder*

NRH Aksjon: 188-2022
Sted: Volda
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Mork, Jan Arve
Osborg, Wenche
Carlsson, Vibecke
Selliseth, Jan Morten
Engetrøen, Per Gunnar

NRH Aksjon: 189-2022
Sted: Mosjøen
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF Frank Pedersen
Hundefører:
Wyss, Sarah
Pedersen, Frank
Rzewuska, Paula

NRH Aksjon: 190-2022
Sted: Preikesstolen
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Håvik, Gry
Gillebo, Ida
Larsen, Tone
Olsen, Ronny
Eriksen, Trond
Hårde, André
Nicolaisen, Hilde
Hompland, Marianne
Finbak, Aud Gulaker
Finbak, Kaare Johan
Spockeli, Elisabeth
Henriksen, Gro Elise

NRH Aksjon: 191-2022
Sted: Skåla, Stryn
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Summers, Howard
Sæterdal, Helene H., *operativleder*
Engetrøen, Per Gunnar



Helbekkmo, Kristine
Madsgård, Silje S.
Moberg, Sigurd Roald

NRH Aksjon: 228-2022
Sted: Hallingrovi - Aurland
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Luftsportsulykke- glider
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Alendal, Gro Merete

NRH Aksjon: 229-2022
Sted: Tistedal
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Vik, Toril, *operativleder*
Lysne, Berit, *operativleder*
Mebust, Stig
Sørlie, Andre
Iversen, Kirsti
Nielsen, Monica
Indrebø, Harald
Wagner, Jan Erik
Åsen, Aino Iren
Myrland, Per-Erik
Waagan, Nina Lisett
Hagmansen, May-Britt
Olaussen, Karin Helene, *operativleder*
Hertzberg, Marianne Loraas

NRH Aksjon: 230-2022
Sted: Mehamn
Beredskapsområde: Finnmark
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Jakola, Camilla, *operativleder*
Johnsen, Vigdis
Holm-Varsi, Karianne

NRH Aksjon: 231-2022
Sted: Fauske
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Åkerøy, Åse E.
Bjærrang, Ida Marie
Kristoffersen, Hege
Haukenes, Nina Vinje
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 232-2022
Sted: Brandval
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Leiros, Nina

Tokstad, Vidar
Eskildsen, Mads
Haugsrud, Hilde, *operativleder*
Nielsen, Monica
Stadheim, Ingrid
Skundberg, Bjarne
Venner, Ann-Kristin, *operativleder*
Skotheim, Karen Sofie
Barstad, Aud Ingebjørg
Kalrasten, Gunnar Johan

NRH Aksjon: 233-2022
Sted: Leirfjord Helgeland
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Hansen, Bjørn Egil

NRH Aksjon: 235-2022
Sted: Storavannet
Beredskapsområde: Vest
Objekt: 2 personer i vannet
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Kuraas, Frid
Böpple, Hanna
Jordal, Thomas
Aadland, Lisbeth
Fjeldstad, Bente
Døving, Christian, *operativleder*
Madsgård, Silje S.
Alendal, Gro Merete

NRH Aksjon: 236-2022
Sted: Mortensrud
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Dalby, Stine
Stensby, Liv
Løken, Trude
Nielsen, Mone
Woie, Åshild
Øyen, Wenche
Eskildsen, Mads
Hauge, Michelle
Herjuaune, Mona
Iversen, Kirsti
Nielsen, Monica
Wethal, Martine
Hansen, Jim Olav
Hesthagen, Tilla
Indrebø, Harald
Jensen, Siri Moe
Johnsen, Charles
Schulstad, Sonni
Øyås, Tom Egil
Bølstad, Stephen
Hesthagen, Kristian, *operativleder*

Venner, Ann-Kristin, *operativleder*
Hagmansen, May-Britt
Olaussen, Karin Helene, *operativleder*
Prestrud, Kristin Wear
Bjønness, Nils-Jørgen
Bjørkli, Marius Bull-Tornøe

NRH Aksjon: 236-2022
Sted: Øvre Espedal
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet 6 personer
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Gillebo, Ida
Finbak, Aud Gulaker
Finbak, Kaare Johan

NRH Aksjon: 237-2022
Sted: Byfjellet
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Jordal, Thomas, *operativleder*
Aadland, Lisbeth

NRH Aksjon: 238-2022
Sted: Ultraløp Førde til Rivedal
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Fuglestrand, Frode
Sæterdal, Helene H.

NRH Aksjon: 239-2022
Sted: Moss - Sarpsborg
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Stensby, Liv
Hartnik, Thomas, *operativleder*
Iversen, Kirsti
Waagan, Nina Lisett
Berg, Amanda Overlinda
Olaussen, Karin Helene, *operativleder*
Lysne, Berit, *operativleder*
Løken, Trude
Nielsen, Monica

NRH Aksjon: 240-2022
Sted: Filefjell
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Nielsen, Monica
Pettersen, Vegard Hildeskor
Dalby, Alf, *operativleder*

NRH Aksjon: 241-2022
Sted: Lysebotn
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Hårde, André
Poulsen, Marita
Hompland, Marianne
Finbak, Aud Gulaker
Finbak, Kaare Johan
Bjørnarå, Bjørgulv

NRH Aksjon: 242-2022
Sted: Ålesund
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Tysnes, Odd Einar

NRH Aksjon: 243-2022
Sted: Fosen
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Raaen, Heidi
Anderson, Dag
Wiik, Natasha
Erlien, Lillian
Fjæran, Torunn
Skarland, Camilla Marie
Hertzberg, Marianne Loraas

NRH Aksjon: 244-2022
Sted: Sætergamdalen- Forsøl
Beredskapsområde: Finnmark
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Andreasen, Maja
Berg, Gro Sofie
Johnsen, Vigdis
Halvari, Tonje K.
Larsen, Kristian B.
Holm-Varsi, Karianne, *operativleder*

NRH Aksjon: 245-2022
Sted: Tysedal
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Kryvi, Marthe

NRH Aksjon: 246-2022
Sted: Overhalla / Namsos
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette

Hundefører:
Wyss, Sarah
Raaen, Heidi
Anderson, Dag
Grenness, Nina
Fjæran, Torunn
Alendal, Gro Merete
Hertzberg, Marianne Loraas

NRH Aksjon: 247-2022
Sted: Krossen, Vinje
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Wiersen, Frode Åbø
Bjørnarå, Bjørgulv

NRH Aksjon: 248-2022
Sted: Tafjordfjella
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hatlehol, Roy
Stokkeland, Anders
Selliseith, Jan Morten
Engetrøen, Per Gunnar, *operativleder*
Lilleveld, Amalie Sorthe
Martinsen, Jim

NRH Aksjon: 249-2022
Sted: Hardangervidda
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Roholdt, Kristoffer
Spockeli, Elisabeth
Wiersen, Frode Åbø
Bjørnarå, Bjørgulv
Heddeslid, Tone
Hagerup, Monica

NRH Aksjon: 250-2022
Sted: Ryskdalen, Østby
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bunes, Ronny
Klausen, Tommy
Furulund, Marit
Nielsen, Monica
Wethal, Martine
Jensen, Siri Moe
Hjemseteren, Tom, *operativleder*
Skotheim, Karen Sofie
Haugen, Lise Ljungmann
Prestrud, Kristin Wear
Barstad, Aud Ingebjørg
Finsbråten, Susan Jane

NRH Aksjon: 251-2022
Sted: Myre i Vesterålen
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Knutsen, Ståle
Steffensen, Julie
Johnsen, Heidi Regine

NRH Aksjon: 252-2022
Sted: Tromsø
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Andreasen, Maja
Bengtsson, Susanne
Nielsen, Trond Arne

NRH Aksjon: 253-2022
Sted: Nesodden
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Nathan, Einar
Nielsen, Mone
Iversen, Kirsti
Lauten, Torgrim
Nielsen, Monica
Wethal, Martine
Henriksen, Tommy
Johnsen, Charles, *operativleder*
Åsen, Aino Iren
Bergmann, Fredrik
Brodahl, Cathrine
Feet, Else Helene
Lie, Olav Hallvard
Venner, Ann-Kristin, *operativleder*
Langseth, Per Sigurd
Bjørkli, Marius Bull-Tornøe
Sørlie, Hege Johanne Kaasbøll

NRH Aksjon: 254-2022
Sted: Lakselv
Beredskapsområde: Finnmark
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Johnsen, Vigdis, *operativleder*
Halvari, Tonje K.
Selnes, Siv-Anita
Larsen, Kristian B.

NRH Aksjon: 255-2022
Sted: Nittedal
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Stensby, Liv

Nathan, Einar
Nielsen, Mone
Rasch, Sunniva
Geus, Yvonne de
Hogstad, Ingvid
Lauten, Torgrim
Nielsen, Monica
Stenhaug, Eirik, *operativleder*
Henriksen, Tommy
Jensen, Siri Moe
Paulsen, Angelica
Tysnes, Odd Einar
Lie, Olav Hallvard
Venner, Ann-Kristin, *operativleder*
Bjønness, Kirsten Plum
Bjønness, Nils-Jørgen
Bjørkli, Marius Bull-Tornøe
Geus, Yvonne de
Iversen, Kirsti
Johnsen, Charles
Bølstad, Stephen
Paulsen, Angelica
Hesthagen, Kristian
Finsbråten, Susan Jane
Hertzberg, Marianne Loraas

NRH Aksjon: 256-2022
Sted: Askim
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Stensby, Liv
Nathan, Einar
Iversen, Kirsti
Lauten, Torgrim
Nielsen, Monica
Hansen, Jim Olav
Henriksen, Tommy
Johnsen, Charles, *operativleder*
Åsen, Aino Iren
Lie, Olav Hallvard
Bjønness, Nils-Jørgen
Myrland, Per-Erik

NRH Aksjon: 257-2022
Sted: Lavangsdalen - Bjørnskardalen
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Andreasen, Maja
Andreassen, Arne

NRH Aksjon: 258-2022
Sted: Gildeskål, Sandvik
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Ramseng, Øystein
Åkerøy, Åse E.

Bjærrang, Ida Marie
Kristoffersen, Hege

NRH Aksjon: 259-2022
Sted: Lustra - Hafslo
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF H. H. Sæterdal
Hundefører:
Fuglestrand, Frode
Sæterdal, Helene H.
Pettersen, Vegard Hildeskor

NRH Aksjon: 260-2022
Sted: Nordmarka
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Eid, Idun
Lysne, Berit, *operativleder*
Røkholt, Gro
Gruer, Halldis
Lauten, Torgrim
Nielsen, Monica
Stenhaug, Eirik, *operativleder*
Hansen, Jim Olav
Åsen, Aino Iren
Lie, Olav Hallvard
Skarland, Camilla Marie

NRH Aksjon: 261-2022
Sted: Tromsdalen
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Andreasen, Maja
Storås, Vemund
Bengtsson, Susanne
Nielsen, Trond Arne

NRH Aksjon: 262-2022
Sted: Askøy
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF Thomas Jordal
Hundefører:
Jordal, Thomas
Vindenes, Laila
Aadland, Lisbeth
Bentzen, Christine
Helbekkmo, Kristine
Jonassen, Trine Norill
Haugland, Tom Christian, *operativleder*

NRH Aksjon: 263-2022
Sted: Tromsø
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Andreasen, Maja
Solbakken, Hege
Bengtsson, Susanne
Jørgensen, Sigrun Ø., *operativleder*

NRH Aksjon: 264-2022
Sted: Mo i Rana Camping
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hansen, Bjørn Egil

NRH Aksjon: 265-2022
Sted: Romås
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av HF Aino Iren Åsen
Hundefører:
Eeg, Jon
Grøn, Tone
Dalby, Stine
Nilssen, Roar
Geus, Yvonne de
Lauten, Torgrim
Nielsen, Monica
Stenhaug, Eirik, *operativleder*
Hansen, Øystein
Indrebø, Harald
Åsen, Aino Iren
Bølstad, Stephen
Feet, Else Helene
Lie, Olav Hallvard, *operativleder*
Prestrud, Kristin Wear
Bjøness, Nils-Jørgen
Wethal, Martine
Bergmann, Fredrik

NRH Aksjon: 266-2022
Sted: Notodden
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Lysne, Berit, *operativleder*
Askerød, Erik
Hagane, Anette
Bølstad, Stephen
Fillingsnes, Emil
Hesthagen, Kristian
Eidsvig, Reidun N., *operativleder*

NRH Aksjon: 267-2022
Sted: Rostaelva
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Solbakken, Hege
Løvaas, Steinar
Kristoffersen, Inger Anne
Jørgensen, Sigrun Ø., *operativleder*

NRH Aksjon: 268-2022
Sted: Gimse bru, Melhus
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt i vann
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Anderson, Dag
Wiik, Natasha
Erlien, Lillian
Fjæran, Torunn
Haltnes, Rickard
Jørgensen, Jorg, *operativleder*
Kristiansen, Stian
Bøe, Lill Hemmingsen
Haltnes, Sandra Evensen
Kristiansen, Siv

NRH Aksjon: 269-2022
Sted: Namsos
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Wyss, Sarah
Næss, Willy
Anderson, Dag
Wiik, Natasha
Fjæran, Torunn
Østborg, Berit Sandnes

NRH Aksjon: 270-2022
Sted: Melhus, Gaula
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: SEAO mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Næss, Willy
Erlien, Lillian
Jørgensen, Jorg, *operativleder*
Kristiansen, Siv

NRH Aksjon: 271-2022
Sted: Sørkedalen
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Lysne, Berit, *operativleder*
Nilssen, Roar
Nordahl, Lars

Iversen, Kirsti
Lauten, Torgrim
Nielsen, Monica
Stenhaug, Eirik, *operativleder*
Hansen, Øystein
Indrebø, Harald
Åsen, Aino Iren

NRH Aksjon: 272-2022
Sted: Skien
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Aas, Hege
Jensen, Elin
Lysne, Berit, *operativleder*
Askerød, Erik
Hagane, Anette
Faugstad, Inger
Hagerup, Monica
Heddeslid, Tone
Johansen, Espen
Dammerud, Monica
Rattfelt, Anette
Bølstad, Stephen
Gulbrandsen, Lene
Tvedt, Tina Helen
Norschau, Eline R.
Selliseith, Jan Morten
Bjørkli, Marius Bull-Tornøe

NRH Aksjon: 273-2022
Sted: Ims
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Håvik, Gry
Poulsen, Marita
Hompland, Marianne
Wølstad-Knudsen, Stig, *operativleder*

NRH Aksjon: 274-2022
Sted: Strømsø, Drammen
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Eid, Idun
Grøn, Tone
Lysne, Berit, *operativleder*
Løken, Trude
Olsen, Wenche
Woie, Åshild
Askerød, Erik
Hagerup, Monica
Heddeslid, Tone
Holtan, Kenneth
Dammerud, Monica
Haltnes, Rickard

NRH Aksjon: 275-2022
Sted: Bergsbuvollen/ Ringsaker
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Holm, Arve
Nordahl, Lars
Tokstad, Vidar
Nielsen, Monica
Hansen, Øystein
Indrebø, Harald
Venner, Ann-Kristin, *operativleder*
Volden, Linn Hagberg

NRH Aksjon: 276-2022
Sted: Kvaløya
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Andreasen, Maja
Solbakken, Hege
Steffensen, Julie
Bengtsson, Susanne
Jørgensen, Sigrun Ø., *operativleder*
Andreassen, Arne

NRH Aksjon: 277-2022
Sted: Søndre-Land
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Holm, Arve
Leiros, Nina
Tokstad, Vidar
Gjedtjernet, Jo
Sandhaug, Eline
Hjemsæteren, Tom
Skundberg, Bjarne
Volden, Linn Hagberg
Gjedtjernet, Thea Marie
Murberg, Inge Andrè, *operativleder*
Kalrasten, Gunnar Johan, *operativleder*
Nielsen, Monica

Stuveseth, Frida
Wagner, Jan Erik
Bølstad, Stephen
Bommen, Hege Anita
Fjeld, Sarah Iselin
Lønn, Brita Bergan
Wiersen, Frode Åbø
Selliseith, Jan Morten
Hertzberg, Marianne Loraas
Bjørkli, Marius Bull-Tornøe
Engen, Celina
Tørrissen, Ann-Kristin

NRH Aksjon: 278-2022
Sted: Årvolltangen
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Dalby, Stine
Lysne, Berit, *operativleder*
Lykke, Betina
Løken, Trude
Nathan, Einar
Nordahl, Lars
Geus, Yvonne de
Nielsen, Monica
Torgersen Thomas
Wagner, Jan Erik
Åsen, Aino Iren
Feet, Else Helene
Tysnes, Odd Einar
Lie, Olav Hallvard
Venner, Ann-Kristin, *operativleder*
Mastad, Hans Jørgen
Finsbråten, Susan Jane
Haltnes, Sandra Evensen
Stensby, Liv

NRH Aksjon: 279-2022
Sted: Stamsund
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av Drone
Hundefører:
Berntsen, Sofie
Sæbø, Ragnhild, *operativleder*
Weydahl, Johan H.
Åkerøy, Åse E.
Bruvoll, Ann Berit

NRH Aksjon: 280-2022
Sted: Kinn
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Ullaland, Trude
Sæterdal, Helene H.
Thorstad, Oda Elvegård

NRH Aksjon: 281-2022
Sted: Røros/ Fevang
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Anderson, Dag
Larsen, Monika, *operativleder*
Erlien, Lillian
Jørgensen, Jorg
Leonhardsen, Eddy
Bøe, Lill Hemmingsen
Feragen, Hege Ingebrigtvoll

NRH Aksjon: 282-2022
Sted: Steinkjer
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF Natasha Wiik
Hundefører:
Næss, Willy
Anderson, Dag
Wiik, Natasha
Jørgensen, Jorg, *operativleder*

NRH Aksjon: 283-2022
Sted: Tromsøya
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Andreasen, Maja
Solbakken, Hege
Steffensen, Julie
Bengtsson, Susanne
Jørgensen, Sigrun Ø., *operativleder*
Jakola, Camilla

NRH Aksjon: 284-2022
Sted: Løten
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Marstein, Per
Nordahl, Lars
Haugsrud, Hilde, *operativleder*
Nielsen, Monica
Wethal, Martine
Jensen, Siri Moe
Stadheim, Ingrid
Skundberg, Bjarne
Holmen, Eline Ganer
Hagmansen, May-Britt
Finsbråten, Susan Jane
Andersen, Birgit-Katrine

NRH Aksjon: 285-2022
Sted: Arendal
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av dykkere
Hundefører:
Rattfelt, Anette
Abrahamsen, Stine
Gulbrandsen, Lene
Skjørestad, John
Tvedt, Tina Helen
Askland, Per Kristian, *operativleder*
Bredablik, Bodil Fischer
Aas, Hege
Ege, Anette
Jensen, Elin
Leonhardsen, Eddy
Hårde, André
Arnarson, Andres

NRH Aksjon: 286-2022
Sted: Mørkved, Bodø
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Ukjent
Hundefører:
Sandven, Ingvild
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 287-2022
Sted: Raudfjellet
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av pårørende
Hundefører:
Wyss, Sarah
Sandven, Ingvild
Hansen, Bjørn Egil
Kristoffersen, Hege

NRH Aksjon: 288-2022
Sted: Minnesund
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bele, Kent
Stensby, Liv
Marstein, Per, *operativleder*
Nielsen, Mone
Nilssen, Roar
Løwehr, Anita
Geus, Yvonne de
Hagerup, Monica
Lauten, Torgrim
Nielsen, Monica
Wethal, Martine
Tysnes, Odd Einar
Tangen, Tom Kjetil
Holmen, Eline Ganer
Mastad, Hans Jørgen, *operativleder*
Finsbråten, Susan Jane

NRH Aksjon: 289-2022
Sted: Levanger
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Wyss, Sarah
Næss, Willy
Anderson, Dag
Wiik, Natasha
Nielsen, Wenche, *operativleder*
Skjefte, Frida
Fjæran, Torunn
Jørgensen, Jorg
Leonhardsen, Eddy
Østborg, Berit Sandnes

Rabben, Kent Moe

NRH Aksjon: 289-2022
Sted: Steinkjer
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Olsen, Wenche
Askerød, Erik
Skundberg, Bjarne
Gjevestad, Susanne

NRH Aksjon: 290-2022
Sted: Tvedestrand
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Aas, Hege
Ege, Anette
Jensen, Elin
Skagen, Svein
Hårde, André
Arnarson, Andres
Abrahamsen, Stine
Gulbrandsen, Lene
Skjørestad, John
Tvedt, Tina Helen
Askland, Per Kristian, *operativleder*
Bredablik, Bodil Fischer
Heddeslid, Tone
Dammerud, Monica

NRH Aksjon: 291-2022
Sted: Alta
Beredskapsområde: Finnmark
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Johnsen, Vigdis
Halvari, Tonje K.
Larsen, Kristian B., *operativleder*
Eriksen, Christine Øverli

NRH Aksjon: 292-2022
Sted: Bodø
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Sandven, Ingvild
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 293-2022
Sted: Tokke
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Olsen, Wenche
Askerød, Erik
Skundberg, Bjarne
Gjevestad, Susanne

NRH Aksjon: 294-2022
Sted: Steinkjer
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Wyss, Sarah
Næss, Willy
Raaen, Heidi
Skjefte, Frida

Fjæran, Torunn
Jørgensen, Jorg, *operativleder*
Østborg, Berit Sandnes

NRH Aksjon: 295-2022
Sted: Femundselva
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Holm, Arve
Nordahl, Lars
Grenness, Nina
Haugen, Lise Ljungmann

NRH Aksjon: 296-2022
Sted: Husnes
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Kryvi, Marthe
Alsand, Wenche
Hagane, Anette
Listøl, Wenche

NRH Aksjon: 297-2022
Sted: Borkenes - Kvæfjord
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Lia, Solveig
Gaska, Sissel
Berglund, Kjell
Knutsen, Ståle
Weydahl, Johan H.
Bruvoll, Ann Berit
Birkelund, Øistein
Krogstad, Jan-Helge
Jørgensen, Sigrun Ø., *operativleder*
Vasseng, Rita Elisabeth

NRH Aksjon: 298-2022
Sted: Molde, Vistdal
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Roksvåg, Ina
Martinsen, Jim
Leonhardsen, Eddy
Furnes-Røsand, Kenneth

NRH Aksjon: 299-2022
Sted: Nøsen Fjellhotell
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Skår, Knut
Olsen, Wenche

Reenskaug, Gina
Jensen, Siri Moe
Hjemsæteren, Tom, *operativleder*
Skundberg, Bjarne

NRH Aksjon: 300-2022
Sted: Lonevåg
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Haug, Nina
Kryvi, Marthe
Jordal, Thomas
Duesund, Henrik
Listøl, Wenche
Matland, Anette
Aadland, Lisbeth
Brodahl, Cathrine
Jonassen, Trine Norill
Haugland, Tom Christian, *operativleder*

NRH Aksjon: 301-2022
Sted: Tennfjord
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av drone
Hundefører:
Bunes, Ronny, *operativleder*
Hatlehol, Roy
Mork, Jan Arve
Carlsson, Vibecke
Engetrøen, Per Gunnar, *operativleder*
Furnes-Røsand, Kenneth
Lillevold, Amalie Sorthe

NRH Aksjon: 302-2022
Sted: Bodø området
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Kristoffersen, Hege
Haukenes, Nina Vinje, *operativleder*
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 303-2022
Sted: Askøy
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Kryvi, Marthe
Böpple, Hanna
Jordal, Thomas
Duesund, Henrik
Matland, Anette
Brodahl, Cathrine
Bårdsen, Cecilie
Døving, Christian, *operativleder*

NRH Aksjon: 304-2022
Sted: Selje, Bremanger
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Horstad, Andrea
Engetrøen, Per Gunnar
Ressem, Else Marie Halse
Pettersen, Vegard Hildeskor

NRH Aksjon: 305-2022
Sted: Gaupne, Sogn
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Skår, Knut
Horstad, Andrea
Fuglestrand, Frode
Thorstad, Oda Elvegård
Pettersen, Vegard H., *operativleder*

NRH Aksjon: 306-2022
Sted: Drammen
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Lysne, Berit, *operativleder*
Engen, Celina
Løken, Trude
Faugstad, Inger
Hagerup, Monica
Heddeslid, Tone
Liland, Johanne
Stuveseth, Frida
Wagner, Jan Erik
Wiersen, Frode Åbø, *operativleder*
Lønn, Brita Bergan

NRH Aksjon: 307-2022
Sted: Leikanger
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Skår, Knut
Stien, Tone
Kryvi, Marthe
Horstad, Andrea
Ullaland, Trude
Fuglestrand, Frode
Sæterdal, Helene H.
Thorstad, Oda Elvegård
Pettersen, Vegard Hildeskor



Kameratstøtteordningen med fokus fremover

Mye godt arbeid gjøres gjennom 2022 for å få på plass ulike deler av den reviderte kameratstøtteordningen. Det langsiktige målet er at ivaretagelse av våre operative ressurser skal være en integrert del av både utdanning og organisasjonsstruktur. Gjennom dette skal vi som frivillige ressurser være så godt mentalt forberedt som vi kan, når vi skal ut å gjøre jobben.

Av Rita Vasseng
Nasjonal kameratstøttekoordinator
Beredskapsutvalget (NBU)



Redningshunden 03-2022

Kameratstøtteveiledere får opplæring

Det som gleder meg stort, er at vi nå har fått på plass kameratstøtteveiledere for alle beredskapsområder. De som har denne rollen skal være faglige støttepersoner, og gi opplæring til nye kameratstøtter. Tusen takk til alle som har tid og lyst til å ta på seg dette ansvaret. Til høsten skal vi arrangere et eksternt kurs for de nye kameratstøtteveiledere. Der blir det opplæring og trening i samtalemetodikk

fra vår eksterne leverandør, SOSCON. Vi skal øve og gjøre hverandre gode. I tillegg skal vi gjennomgå undervisningsmateriellet som kameratstøtteveiledere skal bruke i opplæring av kameratstøtter slik at alle som skal holde kurs kjenner seg godt forberedt.

Opplæringspakken under utvikling

Siste halvår er det brukt mye tid på å utvikle opplæringspakken som kameratstøtteveiledere skal bruke til opplæring, lokalt. Undervisningsmateriellet skal gjenspeile den kompetansen vi innhenter fra SOSCON, som heter «Program for ettersamtale». I dette arbeidet har Øystein Ramseng bistått meg med sin solide pedagogiske kunnskap. En rød tråd i den helhetlige kompetansepakken sikrer god kvalitet, både på faglig innhold og struktur, og det tror jeg at vi har fått til. I vår og sommer har vi også produsert undervisningsfilm og hørespill som skal brukes i caser i opplæringen. Både film og hørespill er inspirert av realistiske hendelser. Dette var en morsom utfordring, og et helt annet type frivillig arbeid enn det jeg vanligvis gjør i NRH. Takk til gode hjelpere utenfor organisasjon, min arbeidskollega Eirik Mikkelsen for filming, og Lasse Gulbrandsen i Monster Lyd for innspilling av hørespill.

◀ Rita og Varga in action



▼ Øystein spiller inn hørespill



▲ Filming av en scene

Innfasing i beredskapsfunksjon

Vi retter oss nå inn mot funksjon beredskap, og inkluderes i NBU på lik linje med andre roller. Endringsforslagene for kameratstøtteordningen omfatter valgprosessen. Vi foreslår at kameratstøtteveiledere sammen med BA bistår i valg av nye kameratstøtter i beredskapsområdene. I neste ledd er det Nasjonal kameratstøttekoordinator som bistår BA ved valg av nye kameratstøtteveiledere. Dette vil være en relevant og pragmatisk tilnærming, og som følger den eksisterende strukturen i NBU.

Nasjonal kameratstøttekoordinator vil bistå valgprosessen på ulike nivå, og etter behov. Forslag til instruksjoner er utarbeidet, og vil bli sendt på høring fra NBU.

Lesehefte som kunnskapsressurs

I skrivende stund har vi også ferdigstilt et lesehefte som kan være en kunnskapsressurs underveis i utdanningsforløpet. Målet med dette dokumentet er å stimulere til refleksjoner rundt hva det innebærer å være hundefører, og å bevisstgjøre hundefører så tidlig som mulig i mentale forberedelser og risikovurderinger/valg. Det er også FTU opptatt av, og vi er i dialog om hvordan leseheftet best kan brukes, og på hvilket nivå.

I dette arbeidet har Lise Ljungmann Haugen fra den tidligere prosjektgruppen bidratt inn med sin gode erfaring og kompetanse. Vi er veldig fornøyde med innholdet i lesehefte, og har jobbet for at dette skal være et praktisk og enkelt dokument å

bruke. Vi håper flere ser verdien av kunnskapen i dette heftet, som vil gi mening når man som fremtidig hundefører har fått noen referanser til hva det vil si å trene redningshund for operativ tjeneste. Mer info om leseheftet, formål og innhold kommer rundt neste sving. De nye reviderte grunnkursmodulene som FTU har utarbeidet har fokus på mentale forberedelser, og vi har gitt våre innspill på temaet. Det er viktig at tematikken er synlig allerede på grunnkursnivå.

Alt vi gjør av utviklingsarbeid bygger i bunn på det gode arbeidet kameratstøttene alltid har gjort over tid ute i lag og distrikt, og som de fortsatt gjør. Mange gode hjelpere gjør en stor innsats som kameratstøtte for operative ressurser. Til sist, og til oss alle - ikke alt lar seg overføre i en retningslinje. Som erfaren hundefører, eller ny i organisasjonen kan du også bare være en venn, ta en telefon, inviter på den kaffen og en prat. Bygg nettverk og relasjoner. Det vil være et godt forebyggende arbeid, uavhengig av hvilke formelle roller, eller erfaringer vi har i organisasjonen.

Ta kontakt hvis du har spørsmål, eller bare trenger å luften noen tanker i en sak. Jeg bidrar gjerne.

Redningshunden 03-2022

Cecilie Bårdsen, hundefører i Norske Redningshunder, fikk livet snudd opp ned da det hun trodde var utkall til en vanlig leteaksjon skulle vise seg å være noe helt annet: Søket etter hennes egen far, bonusmor, deres venn og hunden Leo, som alle var savnet i Tokagjelet. Cecilies fikk erfare hvordan det er å være på den andre siden av en leteaksjon, den vonde siden – som pårørende. Her deler hun sin egen historie med oss:

24.10.21

Dagen da livet ble snudd på hodet

Cecilie med sine to NRH-hunder



Det er søndag 24. oktober. Jeg er oppe tidlig da jeg skal på lydighetskurs med Ice. Vi koser oss, lærer mye og er der sammen med et par venner. Perfekt søndag! Etter endt kurs, blir det tur med hundene før jeg lander i sofaen hjemme. Jeg får så en tekstmelding fra tjenestepanlegger på jobb om jeg kan ta tidligvakt i resepsjonen på IKEA mandagsmorgen. Kjente at det fristet

å si nei da det ville bli hardt å stå opp 4.30, men så sa man no ja da ... I seng litt før 22:00, utslitt etter kurs, så ringer telefonen 22.10, «dette er en melding fra Norske Redningshunder ..» Aksjon litt utenfor Nordheimsund! Typisk at det blir aksjon når man takker ja til en ekstravakt, da! Jeg har jo ikke sjangs i havet til å komme meg til Nordheimsund, være med på aksjon og rekke jobb kl 06.30, så jeg måtte melde om at jeg ikke kunne komme pga jobb.

Legger meg til å sove igjen, nesten sovnet og ny telefon. Denne gangen er det min lillebror, Tomas, som ringer.

Merkelig, tenker jeg. Han pleier jo ikke å ringe meg så seint, så jeg tar selvfølgelig telefonen. «Ta med deg bikkjen og kom deg i bilen og pell deg opp på Kvamskogen! Pappa og de har gått i elven». Tankene raser rundt i hodet og jeg kobler så med utkallet jeg fikk for kort tid siden ... Tre personer i elven som kanskje var gått utenfor en foss! Det var pappa og Ruth! Min pappa og konen, min bonusmamma! Også hunden deres, Leo, var savnet! Jeg hiver meg rundt, får på meg klær, ringer jobben og forteller, noe panisk, at de fikk finne noen andre til å åpne IKEA, for jeg måtte på Kvamskogen! Jeg løper ned trappene og sier til Steinar, samboeren min, «kom deg til h***** opp av sofaen og få på deg noen klær! Pappa og de har gått i elven på Kvamskogen!» Aldri før har jeg sett han reagere så fort! Omtrent samtidig får jeg gitt beskjed til gode NRH kollegaer at de skal leite etter pappa og Ruth, og det tar ikke lang tid før telefonen min igjen ringer.

Denne gang er det NRH kollega og venninne Silje som ringer, og i det jeg tar telefonen, kjenner jeg panikken tar meg, jeg begynner å hyperventilere og tårene triller. Dette skal jo ikke skje meg! Dette er bare sånn man leser om og hører om på nyhetene og jeg skal være ute å leite! Jeg skal jo ikke være pårørende! Det jeg stort sett husker fra den samtalen er at Silje ber meg puste, og etterhvert gjenvinner jeg kontrollen over meg selv og kommer meg i bilen og vi er på vei til Kvamskogen.

Jeg får ringt til min eldste bror, Ørjan, fra bilen og forteller hva som har skjedd, og han hiver seg i bilen og legger i vei han også.

Ny telefon kommer inn, ukjent nummer, men jeg tar den. Det er Nina fra kameratstøtten til NRH i Hordaland. Hun lurar på hvor jeg er og jeg forteller at jeg er i bilen på vei opp på Kvamskogen. Hun spør meg om det er lurt og jeg er fast bestemt på at jeg SKAL opp dit! Jeg får beskjed om at jeg ikke får være med å søke, noe jeg

først ikke aksepterte helt, men etterhvert forsto hvorfor jeg ikke fikk være med på. Nina møtte oss på veien og kjørte foran oss hele veien fram til legevakten hvor pårørende fikk beskjed om å møte. Etterhvert ble mottaket for pårørende flyttet ned på et hotell i Nordheimsund.

Kvam kommune stilte raskt med kriseteam og hotellrom så vi kunne prøve å sove litt, men hvem får vel sove midt oppi noe sånt? Etterhvert kom også kriseteamet fra Askøy oppover, så det var folk vi kunne prate med.

Ventetiden var uutholdelig og man gikk fram og tilbake, ut og inn i fra hotellet. Flere dyktige NRH kollegaer kjørte forbi hotellet, laget hjerter med hendene i det de kjørte forbi og viste at de tenkte på oss oppi det hele.

Timene gikk, nytt utkall kom, flere mannskaper kom til og familien min fikk nytt håp. Jeg selv visste, med en gang jeg hørte ordet «Sivilforsvaret» at søket var gått over i en ny fase. To prester kom på hotellet like etter og da visste jeg at alt håp var ute med å finne de i live. Utover mandagen kom mer familie opp til Norheimsund. Vi ble jevnlig oppdatert på situasjonen av politiet. Hver gang det var noe nytt, fikk vi vite det før det gikk ut til pressen. På det ene informasjonsmøtet fikk vi se en skjorte, en typisk pappaskjorte, men ingen av oss kunne bekrefte at det var pappa sin da ingen av oss viste hva han hadde på seg! En skjorte som var så revnet at den så ut som en fille og ikke en skjorte lenger!

Mandags kveld kom to gode venner, også NRH'ere, opp til meg med boller, brus og sjokolade. Pratet med de et par timer før de måtte dra hjem igjen og jeg kollapset i sengen av utmattelse og null søvn siden søndagsmorgen .



Cecilies bonusmor Ruth og pappa Nils Johan som begge mistet livet i Tokagjelet

Jeg våknet flere ganger i løpet av natten, våknet med panikk, våknet av at jeg stresset og jeg våknet av at jeg gråt, så jeg kan ikke si jeg var uthvilt da jeg sto opp. Det var fremdeles ingen ny informasjon og få da vi kom opp på møterommet vi hadde fått disponibelt. Det var bare å vente ... Ville de finne dem? Når ville de eventuelt bli funnet?

Tirsdag gikk turen hjem.

Dagene gikk og man levde i en boble. En boble hvor det eneste som betydde noe, var at pappa, Ruth og Kjell Arne ble funnet! Hele følelsesregisteret kom fram flere ganger om dagen. Savn, sinne, frustrasjon, sorg ... Bilder og videosnutter på telefonen ble sett på bare for å høre stemmen og latteren deres en gang til ...

Pårørendekontakten fra politiet ringte oss flere ganger om dagen for å oppdatere oss, og lørdag, nesten en uke etter ulykken, kom meldingen om første funnet. De hadde funnet en dame, og tannjournal viste etterhvert at det var Ruth som var funnet. Ruth, min fantastiske bonusmor. Søket fortsatte og søndag kom meldingen om enda et funn. Dette skulle vise seg å være Kjell Arne. Godt for familien hans at han ble funnet! Tirsdag kom melding om at pappa var funnet. To dager tidligere sto vi like ovenfor der han ble funnet og så ned i elven. Det merkelige er at jeg fikk en følelse av at jeg måtte stoppe akkurat etter den siste tunnelen på vei ned til Norheimsund

og gå litt ut på gamleveien, og pappa ble altså funnet rett nedenfor der. Leo ble også funnet. Han ble funnet onsdag like ovenfor pappa.



Leo mistet livet i ulykken

Nå sitter jeg her, nesten et år etter ulykken og skjønner fremdeles ikke hvordan dette kunne skje! Jeg skjønner ikke hvordan de kunne feilvurdere sikkerheten så ekstremt! Hadde jeg fått en telefon med "vi har gått oss vill", hadde jeg skjont det, jeg hadde også skjont det om jeg hadde fått en telefon med at "Ruth har falt og knekt noe", men dette skjønner jeg bare ikke! Tre fantastiske mennesker og en hund er borte for alltid, og jeg kommer til å savne de hver eneste dag, resten av mitt liv!

Når dagen går mot slutten og solen har gått ned når mørket ligger rundt oss og fortvilelse er alt man kan se

Så vit at langt, langt borte i et vakkert og bedre sted så står solen opp til en ny dag der våre kjære har fått fred.

Tusen takk til alle som var med å leite og for all støtte og alle tanker vi fikk og fremdeles får etter denne hendelsen! Jeg er stolt og ydmyk av å få være en av dere!

Hovedkurs Sør-Norge 2022

Stang ut på hovedkurs

Årets hovedkurs i sør ble i år for første gang arrangert på Evje. Her var jeg var en av flere, ja ganske mange, som opplevde «stang ut» på hovedkurs i sommer. I dette innlegget ønsker jeg å dele noen av opplevelsene og erfaringene fra sommerens hovedkurs med leserne av Redningshunden. Noen av læringspunktene er uthevet for at dere som er under utdanning i NRH forhåpentligvis kan unngå noen av de samme feilene.

Av Vibeke Realfsen

Dag 1

En spent gjeng på Lag 6 møtte opp på avtalt sted 08.30, med beskjed om å være klare til hva som helst og «fremme i skoa» til enhver tid. Laget bestod av 2 hundeførere som skulle opp til 1. regodkjenning og 4 modul 4 eksamenskandidater, som jeg var oppe til.

▼ Lag 6 på utsiden av Evje Folkehøgskole. Fra venstre Vibeke Realfsen, Anders Alfarnes (1.re), Hilde Nicolaisen (1.re), Lise Hjetland og Torill Johansen.



Ulike koordinater ble oppgitt per telefon og den ene etter den andre reiste av sted uten å vite mer enn oppmøtested. Med nervene i høygir reiste jeg avsted og møtte en av instruktørene og en av FTU-representantene ved en bom. I det jeg skulle lene meg over og hente notatblokk m.m. la jeg meg på hornet på bilen – så jeg fikk meldt min ankomst tydelig på første oppmøte kan man si. Oppgaven var å legge 1,5 km. spor fra bil og være figurant – i regnet. Og altså god tid til å tenke og vente på egen eksamensoppgave. Så mye tenkte jeg at jeg glemte å ta med gjenstander til sporet jeg skulle legge. Heldigvis hadde jeg forskjellige ting i figurantsekken som kunne brukes som sporgjenstander.

Etter hvert kom jeg i gang med egen oppgave – patruljesøk i line langs grusvei. Alt gikk fint – fant en sekk etter ca. 1 km., deretter sporoppsøk og noen hundre meter spor, til vi kom ut på grusveien igjen. Da synes Maya, som hunden min heter, at det var på tide å kjøle seg ned litt i kulpen ved siden av veien.

Som sagt så gjort, nytt sporoppsøk og rett videre langs vei og trolig inn på spor etter en blåbærplukker. Fasiten var at vi stod 5 meter fra figurant ved nytt sporoppsøk, men var uheldige med vinden. Hadde jeg som fører tenkt litt mer på vinden, eller kikket meg mer rundt selv, hadde vi trolig løst oppgaven med funn denne dagen.

Det ble litt stang ut for hele laget på mandagen og kun 2 av 6 deltagere fant figuranten. En på laget glemte beredskapssekken i bilen og klarte aldri å hente seg helt inn igjen på denne oppgaven. Felles tilbakemelding til laget var at alle burde ha alt utstyret 100 % klart og komme raskere i søk.

Dagens læringspunkter:

- Alt må være klart ved bur/på vest og hunden helst ferdig kledd hvis mulig ved oppmøte til eksamensoppgave.
- Ha noen sporgjenstander på lur i figurantsekken.

Dag 2

Ny dag og nye muligheter. Oppmøte igjen kl. 08.30 og for å være helt klar skrus GPSen på. Når jeg skal tørke av skjermen klarer jeg å nullstille GPS-oppsettet kl. 08.32. Da er det vanskelig å holde nervene i sjakk og fingrene rolig. Heldigvis har dette skjedd en gang på trening nylig,

så de viktigste innstillingene kommer raskt på plass igjen. Så oppdager en av lagkameratene at egen GPS kun har 5% strøm til tross for at denne skal være helt oppladet. Da er det godt å ha snille lagkompiser med reservebatteri.

Denne dagen ble det førstehjelpscase og urbansøk ved en skole. Vi ble i ulik grad litt «satt ut» av momenter som fremmed figurant og HLR på barn. Selv valgte jeg bort beredskapssekken da jeg «bare» skulle søke av noen små boder som stod rett foran bilen, før vi skulle forflytte oss til et annet område. Det angret jeg raskt på da jeg fant en bevisstløs dame med kutt i armen og medikamenter rundt seg i en av bodene. Heldigvis hadde jeg kompress/bandasje i vesten, men jervenduken burde vært med. At sekken alltid skal være med lærte vi på B-uka i fjor, men det er fort å glemme når man er en smule stresset.

Eget urbansøk ble uten funn, da jeg gikk forbi en inn-

For å unngå at beredskapssekken blir glemt flere ganger må man iverksette tiltak – lapp på hundeburet og sekken festet til buret.

gang/oppgang som jeg ikke så. Hadde jeg tatt runden rundt skolen motsatt vei, eller kikket nøyere rundt alle hjørner hadde oppgaven blitt løst denne dagen.

Dagens læringspunkt:

- Husk beredskapssekk uansett hvor kort avstand du skal søke fra bilen.

Dag 3

Teig – og endelig en dag hvor oppgaven ble løst godt fra A til Å for egen del. For en god følelse å endelig få «skinne» litt sammen med hunden sin.

Litt kreativ måtte man også være når man gikk ut som figurant med beskjed om å være en eldre dement person, mens den som var tildelt oppdraget lette etter en 9 år gammel jente.

Av utfordringer denne dagen var det en av lagkompisene som hadde glemt brillene og ikke klarte å se koordinatene ordentlig når disse skulle leses opp. Det blir mange tall og posisjoner for instruktørene å holde styr på i løpet av en dag, så hun kom greit unna med tilnærmet riktig oppleste koordinater denne gangen. Reservebriller blir fast inventar i beredskapssekken fremover.

Halvtidsevaluering ble gjennomført på kvelden, noe som nok var krevende både for instruktører og kursdeltakere etter 3 lange dager ute. Å få beskjed om 2 stryk av 3 mulige til tross for gode gjennomføringer av oppgavene var litt tøft. En av deltagerne på laget valgte å reise hjem etter evalueringen onsdag kveld.

Dagens læringspunkt:

- Man bør ha med reserve av «det meste» på oppdrag, for eksempel

lesebriller, skrivesaker, batterier/ powerbank etc.

Dag 4

Når man tror toget er gått, men på halvtidsevaluering får beskjed om at det fortsatt er en mulighet for å bestå uka blir nervene naturlig nok i helspenn igjen. Hele eksamensuka føles i stor grad som en uke hvor man blir kjent med ulike spenningsnivå i egen kropp. Tidvis følte jeg meg helt elektrisk – og jeg var ikke alene om det.

Denne dagen kjørte vi 3 biler i følge ut i terrenget og ble stående ved en bom 1,5 km. fra oppmøteplass. Dekningsutfordringer gjorde at vi ikke fikk tak i instruktørene på nødnett (hverken TMO eller DMO) eller telefon. Etter noen kreative telefoner, kontakt med naboer, kursadministrasjon m.m. fant vi til slutt ut at bommen faktisk var åpen og hadde vært det hele tiden... Så da lærte vi at det på hovedkurs trengs 2 personer til å sjekke om en bom faktisk er låst.

Dagens oppgave var flankesøk – en oppgave jeg rett og slett løste feil ved å følge opp hunden for langt ut i terrenget når den jobbet på fert. Jeg ble stoppet etter noen hundre meter og fikk beskjed om at jeg dessverre ikke ville bestå uka. Forståelsesfulle instruktører og tillatelse til noen timer ut av «bobla» var godt.



▲ Et godt instruktørteam: Lisa Nordmo og Hans Jørgen Mastad.

Overraskende nok gled den verste skuffelsen over i løpet av noen timer og beslutningen om å bli ut uka var lett å ta. Gode lagkompiser betyr også mye når man føler seg litt nede.

Dagens læringspunkt:

- Hvilken oppgave har du fått utdelt? 3 gode huskeknagger ved oppgavestart:
 1. Ta imot god informasjon om oppdraget
 2. Sørg for fremdrift
 3. Les og stol på hunden

Dag 5

Denne dagen fikk vi ulike oppgaver. Jeg fikk ny oppgave med flankesøk. Med gårsdagens blemme friskt i minnet og de 3 huskeknaggene foran i panna ble oppgaven løst på under 20 minutter.

De andre på laget fikk oppgaver avhengig av hva instruktørene ønsket å se. En fikk bryne seg på både tom teig og rett videre på sporoppsøk fra bil med 1,8 km. spor denne dagen - og de løste oppgaven med glans.

Å se at hunden jobber godt hele uka og tilsynelatende påvirkes lite av mine varierende nerver var betryggende. I laget så vi nok at hundene ble påvirket i ulik grad av eiernes nerver. Og når en oppgave «kåler seg til» i starten kan det være krevende å hente seg inn igjen.

Dagens læringspunkt:

- Tren på å gå tomme teiger – når vurderer du at teigen er ferdig gjennomført?

Dag 6

Denne dagen ble vi kalt inn til ny «oppgave» som viste seg å være en prat med instruktørene enkeltvis. Hunden skulle være med og jeg dekket hunden ved siden av meg. Målet denne dagen var å se om hunden fulgte opp fert fra figurant

som var rett i nærheten uten at man har satt hunden i søk. Vi som hundeførere visste ikke om dette. Etter en stund fikk hunden gå litt fritt rundt og da varte det ikke lenge før meldingen kom.



▶ Torill har gjort funn og startet HLR på et barn.

Etter lunsj fikk vi lage oppgaver til instruktørene – og de ble litt overrasket da vi hadde fått tak i en annen instruktør til å «bedømme» dem. Det var befriende å se at de også gjorde noen av feilene som vi hadde gjort i løpet av uka, som f.eks. å ikke ta på beredskapssekk.

Dagens læringspunkt:

- Ha et øye på hunden din hele tiden når den er ute av bilen, uansett hva oppgaven din er.

Til slutt

Siden jeg begynte i NRH i 2019, har jeg fra dag en vært bevisst på egne hovedmål og hvilken rekkefølge disse står i. De er veldig enkle;

Mål 1 – Ha det gøy sammen med hunden min

Mål 2 – Bli en redningshundekvipasje

Når alvoret sank innover på hovedkurset ble det viktig å minne meg selv på denne rekkefølgen. Nervene får jeg ikke kontrollert, men hvordan jeg spiller på lag og leker med hunden min kan jeg styre selv.

Alle læringspunktene over er ting vi har hørt om/lært tidligere, men man må liksom feile litt og erfare det i praksis for at læringen skal sette seg ordentlig.

Det er også mye mer som kan og bør øves på når man jobber mot det store målet – å bli hundekvipasje i NRH. Her er noen flere punkter som Lag 6 erfarte gjennom hovedkurset er nyttige å øve/ha kontroll på:

- Å kjøre til GPS koordinater

- Nullstille deg selv før oppdrag
- Ha alt klart og komme raskt i søk
- Av sikkerhetshensyn blir det mye søk i line og det er viktig å trene nok på dette
- Nullstilt GPS

Kort oppsummert var hovedkurset på Evje lærerikt, slitsomt, hyggelig, nyttig og mentalt utmattende. Selv fikk jeg ikke med meg så mye av alt det andre som skjedde på Evje denne uka. Man er i sin lille «lag-boble».

Evje folkehøgskole og området rundt var et godt egnet sted for både mennesker og hunder. Mange snakket også positivt om terrenget som ble benyttet.

Ekvipasjene som skulle regodkjennes var enige i at det nye utdannings-opplegget er en vesentlig og positiv forandring fra tidligere program.

Opplegget føles mer heftig enn tidligere og går i større grad på hundefører, men vil trolig bidra til å utdanne hundeførere som er mer

forberedt til å delta på reelle leteaksjoner.

Fasit på Lag 6 ble 2 stryk og 4 godkjenninger/regodkjenninger. Selv om jeg var en av de som strøk reiste jeg hjem med hevet hode og stolthet over å ha turt å delta på hovedkurs, turt å feile, valgt å bli igjen og valgt å fylle ryggsekken med masse læring som jeg tar med meg hjem til treningslaget. En stor trøst var skryt av samarbeidet med hunden og at instruktørene ønsket å innstille oss til nytt hovedkurs i år.

Torsdag etter hjemkomsten fikk jeg beskjed om en ledig plass på Voss og søndag ble det avreise til nytt hovedkurs. Der ble det en brutal start med stang ut igjen på mandagen. Og så på langspor som vi pleier å løse så greit. Masse nerver og høye skuldre – igjen. Heldigvis gikk resten av uka på skinner og når lørdagen kom var jeg en av de 12 stolte og lykkelige nyutdannede hundeførerne på Voss.

▼ Vibeke Realfsen



O-prøve i Tromsø



Juli og fellesferie sier du? Hva frister vel mer enn å pakke sekken nøyaktig 6 kg tung, spenne på magebeltet og hundeselen, finne frem kart kompass og GPS og gjøre seg klar til å gå ca. 15 km på 5 timer på leting etter hvite, laminerte A4-ark i skog, fjell og multemyr?

Av Maria Sandberg, Tromsø

I sommer ble det holdt orienteringsprøve i Tromsø. Som kommende hundeførere fra Tromsø distrikt var vi spente på om en utflukt til ukjent destinasjon kunne føre med seg en ny signatur i blåboka: Orientering, modul 2.

20 grader og blå himmel

Kvelden i forveien tikket meldingen inn: "oppmøte på Snarbyeidet", en liten times kjøretur fra Tromsø. Vi hadde riktignok tørrtrent på

orientering en stund og følte oss godt forberedt etter å ha frisket opp kart- og kompassferdighetene fra grunnkurset og etter å ha trent på oppgaver laget av mer erfarne lagkamerater. Likevel slår prøvenervene inn når vi morgenen etter setter oss i bilene på vei til orienteringsprøven. Solen står høyt på den blå himmelen denne dagen, og Tromsø-været viser seg fra sin beste side med 20 grader, så det er bare å hive seg avsted og nyte prøvedagen. På oppmøtestedet møter jeg tre blide lagkamerater, godt rigget til med campingstoler og termokopper i kjent NRH-stil. "Ja, og så vil vi gjerne ha GPSen, telefonen og smartklokken din." "Ja så klart" svarer jeg mens jeg tenker "åneiii jeg glemte å ta meg med klokke – hvordan skal jeg holde øye med tiden nå!?"

▲ På vei mot post 4 i 20 grader og sol med utsikt mot Lyngsalpan. Bilde: Bjørg Abelsen.

Hvor fort går Lars Monsen?

Utstyrt med samband, trekkhund og kart og kompass bærer det av gårde på vei mot første post, en punkt-orienteringspost hvor vi skal gå til vi finner første hvite ark med NRH-logo og skal oppgi hvor vi er. Jeg tenker for meg selv at dette har jeg kontroll på, nå skal jeg bare gå fra parkeringsplassen til jeg kommer til den første bekken der og så vet jeg nøyaktig hvor jeg er. Lett. Men før jeg kommer til noen bekk finner jeg det første hvite arket med NRH-logo og teksten "Post 1: Hvor er du nå?". Der røk hele planen med å orientere etter bekk. Etter en grundig titt på kartet krysser jeg fingrene for at jeg likevel vet hvor jeg er, noterer mitt sekssifrede koordinat for posisjonen min, og fortsetter videre langs en nydelig tursti langs Oldervikelva.

Jeg ber trekkhunden om å trekke litt ekstra, for jeg aner ikke hvor mye tid jeg har brukt, vet bare at jeg må være inne etter en viss tid. Når vi skal gå 15 km på 5 timer kan vi gå med en snittfart på 3 km/t, som er det Lars Monsen har som snittfart når han orienterer i terrenget, det har han i hvert fall sagt på TV. Så hvis jeg var Lars Monsen ville jeg hatt akkurat tiden og veien. Men hva med alle stoppene hvor jeg ikke er som Lars Monsen men klør meg i hodet og lurur på hvor jeg er? Er vi ved denne bekken eller denne bekken, - det er alt for mange bekker her, mange flere enn på kartet! Og neste "Hvor er du nå"-post kan dukke opp hvor som helst! Heldigvis finner vi post 2 pent plassert i utkanten av skogen hvor det er lett å finne ut hvor man er ved å se på terrenget.

Holder tiden?

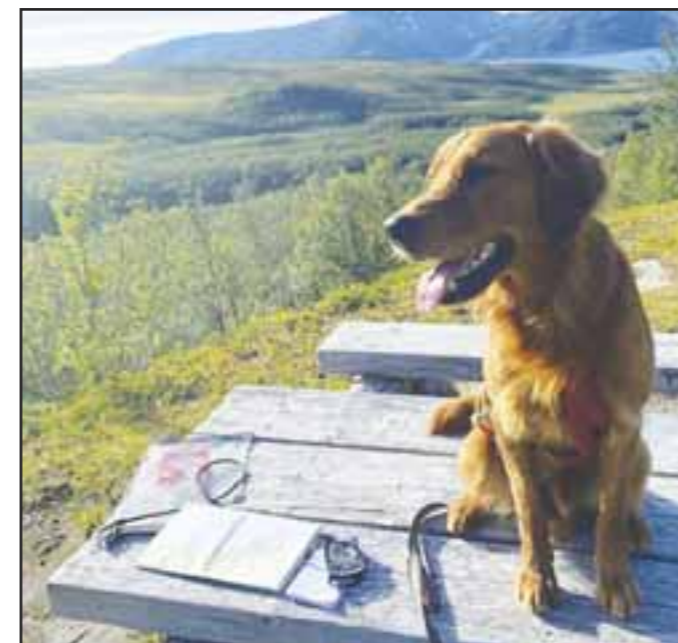
Neste post er en ren orienteringspost ca. 3 km unna. Vi gomler i oss en og annen solvarm mulle på vei mot neste post. Trekkhunden som tidligere trakk så pent fremover på stien har nå begynt å trekke sidelengs inn i busker og kratt på fuglejakt. Etter utallige "jepp!", "yup!" og "kom igjen!" kommer vi



▲ Post 3. Bilde: Bjørg Abelsen.

frem til området hvor post 3 skal befinne seg. Posten er ikke å se noe sted. Jeg har lang erfaring med å gå meg vill i ukjent terrenget og til slutt finne frem igjen, men jeg har noe mindre erfaring med å skulle lete etter små hvite papirlapper midt i det hele. Og klokken tikker uten at jeg vet hva viserne viser. Når vi til slutt finner posten hengende i en enslig liten fjellbjørk er jeg nesten helt sikker på at tiden kommer til å renne ut før vi er fremme. Men uten å faktisk vite hvor mye tid jeg har brukt, eller hvor langt jeg faktisk har gått kan jeg ikke gi opp helt enda, så vi fortsetter over enda en multemyr,

▼ Eleven Nano øver til orienteringsprøve med poster satt opp av Norsk Folkehjelp i Tromsø. Bilde: Maria Christina Sandberg.



▼ Eleven Stella er på organiserings-teamet og er med prøveleder Bjørg for å legge ut postene. Bilde: Bjørg Abelsen.



mot post 4 med en noe lengre skritt-lengde en før.

Vi har spektakulære Lyngsalpan i horisonten. På post 4 møter vi enda en blid lagkamerat som deler ut GPS og forteller at vi fortsatt kan nå i mål innenfor tiden! Vi taster inn koordinatene til neste post som heldigvis bare er en liten kilometer unna, og to GPS-poster senere er vi i mål! Akkurat innenfor tiden.

Endelig i mål

Mens kommende hundefører puster lettet ut og spiser et stykke av prøvelede har bakt, spiser redningshundeleven fornøyd restene av matpakken til matmor.

På oppmøteplassen ved bilene er det dukket opp flere lagkamerater med campingstoler og termokopper som sitter med kikkert og følger med prøvedeltakerne som fremdeles er ute. Jeg blir rørt og inspirert av innsatsen fra alle lagkameratene, både de som stiller i stand prøve slik at vi kommer et skritt nærmere å bestå modul 2, og de som ikke organiserer prøven denne gangen, men som kanskje skal det neste gang, og som møter opp bare for å heie på oss og speide etter oss med kikkert.

DETTE ER HEIDI-PRISEN

Norske Redningshunder innførte Heidi-prisen i 2022 for å sette fokus på gode holdninger, og fremme initiativ som bidrar til dette. Utmerkelsen er planlagt å deles ut årlig til et medlem, lag, distrikt eller utvalg i NRH.

Mottakeren av Heidi-prisen viser respekt for andre, er inkluderende og engasjerte. Dette er mennesker, lag eller distrikter som aktivt jobber for et godt samarbeidsklima, løfter hverandre fram, spiller hverandre gode og bidrar aktivt for at andre skal nå sine mål.

Folk som er stolte av organisasjonen vår og bidrar til utvikling.

Prisen er oppkalt etter redningshunden Heidi, som var Norges første sammen med hundefører og NRHs grunnlegger Kaare Ferdinand Skalstad.

Redningshunden 03-2022

Sidsel Steiro (67) vant Heidi-prisen:

- Jeg er bare meg!

Da Sidsel Steiro så de andre nominerte til verdenshistoriens første Heidi-pris tenkte hun at «her har jeg ingenting å stille opp med». Men Heidi-pris ble det, og Sidsel har ingen annen forklaring enn at hun rett og slett bare er seg selv!

Av Aud Ingebjørg Barstad

Dermed må vi se nærmere på hva prisvinneren legger i å bare være seg selv, skal vi finne noen svar på hvorfor nettopp hun ble nominert og vant Heidi-prisen. Konkurransen var tøff. Her var det NRH 'ere som står på sent og tidlig for sine lagkamerater og andre. Folk som gir det lille ekstra, som aldri sier nei og som tilsynelatende alltid har tid.

Vanskelig med skryt

Sånn føler ikke Sidsel at hun er.

- Det er mange i NRH som stiller i stand og stiller opp mer enn meg, sier Sidsel.

- Men jeg er et ja-menneske når vi treffes.

Hun synes det er vanskelig å skulle viderefremme skryt om seg selv. Alle de fine ordene som er blitt sagt, om alle de fine kvalitetene hun har. Om hvordan hun får folk til å føle seg sett, hvordan hun alltid har tid til en ekstra prat. At hun skaper et godt miljø og er solid, stabil og kanskje en god del konfliktsky, noe som igjen gjør at det sjelden er bråk rundt Sidsel. At hun er blid, positiv og nesten alltid smiler bak de runde brillene sine.

Glad i folk

De sa det da hun ble pensjonist også, fra jobben som sekretær på Ullevål sykehus anestesivdeling. På kontoret sitt hadde Sidsel en ekstra stol, i tilfelle noen hadde behov for å prat litt. Det lå forresten i stillingsbeskrivelsen hennes at hun kunne bruke tid på de som trengte en prat. Det skjer mye på en anestesivdeling, og ikke alt er like lett å takle. Men hvorfor trekkes folk til nettopp Sidsel når de vil bli sett og hørt?

- Jeg er glad i folk, da. Det må man jo være, sier Sidsel, og tenker seg om.

- Kanskje det kommer fra foreldrene mine. De var nordlendinger bosatt i Oslo. Døren vår var alltid åpen. Mamma sa alltid ja! Så hyggelig at det kommer noen! Hun var raus, og raus er det fineste ordet jeg vet om.



STOLT OG RØRT: Sidsel Steiro er tidenes første vinner av Norske Redningshunders Heidi-pris. En utmerkelse hun både ble stolt og rørt av å motta. Her med hunden Even (snart 2).

Hund er gøy

Sidsels rekkehus på Bogerud er forresten også nokså fullt, selv om det bare er to tobeinte som bor der. Sammen med ektemannen Terje har Sidsel hele seks hunder. Tre alaska husky, to siberian, også Even da, mors øyesten. Even på snart to er en jaktgolden med bedårende blick og stor kjærlighet til mennesker. Slik Sidsel også har. Hundeinteressen derimot, er forholdsvis «ny» i 67-åringens liv.

- Jeg begynte i NRH i 2005, og godkjente min første hund i 2007. Men du vet, jeg skulle begynt MYE tidligere, sier Sidsel. Hun er kameratstøtte også, forresten. Oppdragene har vært mange, men det er spesielt samtalen etter Utøya som har satt seg virkelig fast.

- Det var tøft. Jeg snakket med over 20 personer etter Utøya, og det var ikke bare bare, sier Sidsel, som likevel synes jobben med kameratstøtte er veldig givende.

Her får hun bruk for sine sosiale egenskaper, når hundeførere og andre har behov for noen som virkelig kan å lytte.

Viktig med team

Hun har hørt etter. Hun har sett og støttet. Og nå er

Sidsel opptatt av at vi ikke glemmer disse verdiene i NRH, men tar vare på dem og husker dem selv når vi står oppe i alt dette nye med godkjenningprogrammet. At vi ikke blir «meg og min hund», men husker at vi er et team.

- Vi må være tilstede, sier Sidsel.

Men hvordan gjør man det, da?

- Det kan være så enkelt som å si hei til de du treffer. Bygge folk opp i stedet for å trampe på dem når noe går skeis på trening. Snakke med hverandre. Det kan være fort gjort å danne venneklikker i NRH. Da er det vanskelig å være ny og prøve å komme seg inn i miljøet, sier Sidsel.

Å bli sett

Selv om hun er glad for Heidi-prisen, og ble veldig rørt da hun fikk den, tenker hun ikke så ofte på at plaketten er i hus.

- Jeg ble stolt, rørt og veldig glad for å bli nominert, men veldig overrasket over å få prisen. NRH ligger dypt i sjela mi, og jeg er stolt over den jobben vi gjør og hjelpen vi gir, sier Sidsel.

- Det å få sånne tilbakemeldinger er gull verdt. Prisen i seg selv er jo ikke viktig, men ordene, meningen bak den, er det. Det å bli sett. Der sa jeg det igjen! smiler Sidsel Steiro, den aller første vinneren av Norske Redningshunders Heidi-pris.

ALLTID BLID: Sidsel har et usedvanlig godt humør, og liker å spre god stemning rundt seg.



Redningshunden 03-2022



Forsker på hoggormbitt hos hund

Hoggorm – bare ordet får det til å gå kaldt nedover ryggen, særlig på oss hundeeiere. Kombinasjonen nysgjerrig hund og hissig hoggorm er aldri god, og fører som oftest til veterinærbesøk og ubehag for hunden. Men hvilken behandling fungerer best mot hoggormbitt, og hvorfor?

Av Aud Ingebjørg Barstad
Foto Kristin Wear Prestrud



▲ Hannah Harjen, Foto: Yngve Vogt
Det vil forsker og veterinær Hannah Harjen ved NMBU Veterinærhøgskolen finne ut mer om. Hun forteller at hoggormens giftige bitt er overraskende lite forsket på når det gjelder konsekvensene det kan ha for hunder.

- Vi mistenker hva som skjer i kroppen til hunden når den blir bitt, men hva vet vi egentlig? spør Hannah, som har skrevet doktorgradsavhandling om hoggormbitt

hos hund. Sammen med andre veterinærer og forskere på NMBU har hun startet hoggormprosjektet, et forskningsprosjekt som skal prøve å finne flere svar.

- Det vi vet er at hoggormbitt påvirker hundens hjerte. Mange hunder får en unormal hjerterytme og den kan vare i flere dager, men ser ut til å være normal igjen etter 14 dager. Den unormale hjerterytmen kan være ganske alvorlig. Det samme



NRH-hunden Rein ble bitt av hoggorm og er nå med i hoggormprosjektet

med nyreskade, som varer i minst 36 timer, og ser normal ut igjen etter 14 dager.

Det meste av forskning som er gjort, er gjort på mennesker.

- Dessuten kan vi ikke si hvilke hunder som blir mest syke. Hunder

som ikke ser veldig påvirket ut ved ankomst, kan likevel være de som får det mest alvorlige forløpet, sier Hannah.

Da hun skrev doktorgradsavhandlingen fant hun noe hun synes er ekstra interessant. Når hunden blir bitt og får gift i blodet, skjer det en endring i blodets evne til å koagulere, og denne endringen skjer relativt raskt.

- Kanskje vi kan bruke dette til å stille en sikker diagnose, sier Hannah. Mange hunder blir behandlet med motgift og væskebehandling selv om det bare er mistanke om hoggormbitt.

- I enkelte situasjoner kan det være vanskelig å si med sikkerhet om hunden er bitt. Hundeeier har kanskje sett hoggormen, men noen ganger skjer det vi kaller tørrbitt. Da får ikke hunden i seg gift, og trenger

▼ Slik så bittet til Rein ut



ligne hoggormbitt, for eksempel at hunden er slapp og halt uten opplagt årsak.

- Hundene som deltar i studien får den vanlige behandlingen, men vi tar noen ekstra blodprøver. Vi vil blant annet se på om eller når blodets evne til å levre seg normaliseres etter motgiften. Hoggormgiften gjør at hundens blod koagulerer raskere enn normalt, noe som kan føre til blodpropp.

- Det er stor forskjell på friske hunder og hunder som har blitt bitt, så hvis man er i tvil, kan det være en mulighet å sjekke om hunden har forøket blodlevering. Vi ser også at hunder som har fått motgift, er mer normale med tanke på blodlevering, så kanskje hjelper motgiften på akkurat det, men det må vi se nærmere på.

Hannahs tips til hundeeiere som opplever at hunden blir bitt av hoggorm, er å skynde seg til veterinær uten å stresse hunden unødvendig opp. Det kan være en utfordring når klokka tikker og hunden blir dårligere, men det er bedre for hunden å ta det med ro når skaden er skjedd. - Små hunder kan bæres, mens større hunder leies i bånd til bilen. Veterinæren vet hva som skal til. Vi anbefaler væskebehandling i minst 36 timer, og vi anbefaler at hunden er innlagt i 36-48 timer med flere kontroller av hjertet, sier Hannah, som også anbefaler at hunden tar det med ro i 14 dager etter bitt.

Hoggorm

Hoggorm (*Vipera berus*) er en av mer enn 200 arter i hoggormfamilien, men den eneste som lever fritt i Nord-Europa. Arten er en av tre frittlevende slangearter i Norge, og den eneste som er giftig. Hoggormen er fredet i Norge. Hoggormen har to gifttenner fremme i overkjeven. Selve giften lages i spyttkjertler i nakken, og samles i en flaskeformet hule omgitt av kraftige muskler. Derfra føres den fram til tannspissene gjennom en kanal i overkjeven og tynne rør i tennene. Giften er en blanding av ulike enzymer og polypeptider og ligner litt på magesyre. Den har to funksjoner, dels skal den drepe byttet og dels skal den framskynde nedbrytingen av det etter at det er svelget.

Kilde: Wikipedia

Glad hund - bedre kvardag
-forebygg med Optima pH4

Optima pH4 til forebygging og pleie

- pH4 Hudvask for dyr/shampo til hundevask, også god ved kløe
- pH4 Hudspray for dyr / Gel for ein mjuk og lettstelt pels, og god mot kløe/hudplager

Prøv også Optima pH4 Ørerens, Forhudrens og Mage som forebygging og ved slike plager.

Alle Optima pH produkta er utan parfyme og er skånsame for hunden, deg og miljøet!

Optima Produkter AS
5000 Narheimsund, Tlf. 56 56 46 10
www.optima-ph.no

Hovedkurs på Voss 2022: Vakkert på hovedkurs i vest

Reis til Voss, sa folk.
Det er et så flott hovedkurs, sa folk.
Og for en gangs skyld hadde jaggu folk rett!

Av
Tilla Charlotte Hesthagen,
Ringerike og Modum lag

Da vi endelig kom i mål med godkjenningen vår i fjor, hadde vi hatt en flott uke på Røros under HKESN etterfulgt av en liten 800-meter med rundering. Underveis i uka på Røros kom det stadig drypp fra fordypningslagene som skulle bruke uka til å prøvekjøre det nye godkjenningsprogrammet. Det kunne meldes om krevende pasientbehandling og et større behov for å bruke hodet til å gjøre gode vurderinger når man skulle velge søkstaktikk i oppgavene. Javel, tenkte jeg, og følte nok på at det var mer enn krevende nok å skulle testes innenfor mer forutsigbare "rammer" i det som kunne kjennes som en evigvarende uke med prøvenerver. Vipps så skrev man snart 2022 på kalenderen, og det ble på tide å for alvor ta inn over seg at det nye programmet nå faktisk skulle i bruk for oss alle. Lagkamerater som skulle godkjenne og re-godkjenne hadde spesielt et behov for en annen type oppkjøring til årets prøvesesong enn tidligere. I utgangspunktet var ikke planen for studentlommeboka mi å reise på hovedkurs i år, men fristelsen ble for stor da det fremsto som den beste måten å bli bedre rustet til aksjoner gjennom det kommende året og ikke minst inn mot egen re-godkjenning i 2023.

Veke 32 kom og jeg har ikke angret et sekund på at jeg dro! Allerede på kjøreturen fra Østlandet og over til Voss forsto jeg at dette måtte bli ei flott uke. For en natur! Kursåpningen avslørte også at vi skulle være en

forholdsvis liten gjeng på kurs, og jeg ble like overrasket hver gang en "tilfeldig" kom bort for å si hei. For vi var jo på samme hovedkurs, skal vite. Da laget vårt i tillegg fikk tildelt en instruktør som jeg visste at allerede hadde masse erfaring med det nye programmet, både som instruktør og deltaker, så var det åpenbart at det var duket for mange lærerike treningsdager. Per Olav Gundersen hadde som vanlig stålkontroll, og det ble fort klart at vi ikke skulle hvile på hundefører-patchene bare fordi vi var på treningslag.

Mandag morgen ble vi alle kastet ut i første case, og prøvenervene meldte seg hos samtlige. "Oi, var det noe gøy da?", tenker du sikkert, og mimrer tilbake til øyeblikk fra egen godkjenning hvor man ikke visste om man skulle kaste opp eller gråte bak bilen. Men det var det! Et lag fullt av damer som byr på seg selv, tidligere erfaringer og ikke minst utfordringer underveis i uka. Slikt blir det både god stemning og verdifull læring av! At man bruker hele den første dagen til å tryne rundt i ymse kuruker i bratt fjellterreng bidrar selvsagt også til førstnevnte. PO er på hele veien med gode tilbakemeldinger, bekreftelser og justeringer der hvor det trengs. Det var med andre ord et fantastisk læringsmiljø å få være en del av. Tida på sekken kan ofte omtales som mindre produktiv, men faktisk var det utrolig givende å bruke god tid på å drøfte casene og utførte søk på slutten av en lang og krevende dag. Etter en dag med industri og linesøk ble samtlige sporliner i lagets befatning rullet ut på parkeringen til REMA1000 for å finne den optimale lengden på patroljeline. Line etter line ble klippet, og deretter testet ut i nye søk.



▼ Remi Eide-Olsen, Wenche Osborg, Karen Kristine Østerhus. Foto: Kristine Møskeland



PO har helt rett når han påpeker at linesøk er et eget fag både for hund og fører. Forbipasserende hadde nok også helt rett i at bikkjefolk er de rareste folka.

Og så var det flanke. Her rører det seg mange sterke følelser! For skal man gå på stien? Er sporutganger det viktigste? Skal hunden grov-rundere, eller skal man teige? Godt spørsmål fant vi fort ut i det vi sto midt i tjukkeste turiststrømmen på Hanguren og skulle flanke oss kilometervis gjennom barnefamilier og multeplukkere. Tenk med beina, sa PO. Og dermed kastet vi oss ut i det alle sammen. Det ble både smil og noen banneord på sekken den dagen. Hvor uka ble av, er jeg neimen ikke sikker på. Men at jeg er mange erfaringer rikere, som skal komme både meg og laget mitt til gode, det er helt sikkert. Og jeg er helt overbevist om at jeg reiste hjem som en dyktigere og mer kapabel hundefører enn da jeg kom.



Redningshunden 03-2022

Erfaringer fra modul 4 fordypning

Uke 32 tilbringes som vanlig på et hovedkurs, og jeg har lagt min elsk på Voss da det skiller seg ut fra terrenget vi har hjemme på Romerike. Ettersom vi gjennomførte 1. re i fjor gledet jeg meg til en uke uten noe press og stress som en godkjenning bringer med seg.

Av Sunnica Rasch, Romerike

Jeg visste ikke egentlig hva jeg gikk til da jeg må innrømme at terskelen for å sette seg godt inn i det nye programmet kom med en viss terskel, type høy.

Vi var 6 ekvipasjer fra forskjellige steder i landet + instruktør. Det skulle vise seg og bli en intens, slitsom, morsom, lærerik og reflekterende uke. Opplegget var lagt fra instruktøren sin side og vi skulle jobbe oss gjennom eksamens-

▼ Remi Eide-Olsen og Sito, kommer med melding. Foto: Kristine Møskeland



oppgavene på lik linje med godkjenningslagene. Vi har gått flanker, teiger, oppgaver hvor vi måtte bytte søksform underveis, utøvet førstehjelp ved funn og brukt hverandre aktivt som støttespillere når vi har stått fast.

Hovedoppgaven vår gjennom uka har ikke nødvendigvis vært å gjennomføre oppgavene, selv om vi har gjort dette også. Vi har brukt mye tid på å diskutere oppgavene, planlagt dem og lagt dem opp for hverandre. Hele uka har vi jobbet på ukjente oppgaver og mantra vi fikk beskjed om å ha i bakhodet lyder: «det eneste som er forutsigbart er at dette er uforutsigbart». Det nye programmet tvinger oss til å jobbe i en modus de fleste av oss ikke møter før på aksjon. Avstanden fra den trygge treningsboblen til realitet på aksjon har vært større enn mange kanskje har trodd tidligere.

I en sammensatt caseoppgave skal du som hundefører motta informasjon, prosessere denne, legge opp en taktikk basert på denne

informasjonen/etterretningen, samt gjøre en risikovurdering av omgivelser og terreng, vurdere formen din i dag, hundens form i dag og ta i betraktning hundens styrker og/eller svakheter i forhold til denne oppgaven. I tillegg til dette kommer sesong, vær og vindforhold inn i bildet. Vi skal aldri undervurdere hvor mye dette spiser av den kapasiteten vi har og at dette vil gå utover hundens arbeid. Viktige små signaler fra hunden vil kunne oversees fordi vår mentale kapasitet er brukt opp til ovennevnte ting.

Det er derfor utrolig bra at vi nå har fått på plass et program som gjør at vi kan trene på dette fra et mye tidligere tidspunkt i utdanningsforløpet. Dette vil minske gapet mellom trening og realitet. Endring er alltid vondt og spesielt i en overgangsfase må vi ha tålmodighet til at nye kriterier og gjennomføring også må trenes på. Erfaringene mine fra denne uken er at ingenting er perfekt, vi jobber med dyr. Det beste vi kan gjøre er å trene så bredt som mulig og kjenne hunden sin godt, alt

vi gjør med hundene våre er et samarbeid og selv om hunden leverer, hjelper ikke det hvis ikke vi følger med.

- Mye planlegging, logistikk og arbeid

Søndag 7. august ankom 60 hundeevipasjer til HKEVN, fra før var 14 instruktører, 2 instruktørel elever, to fra FTU og to fra staben samlet ute på Voss folkehøgskule .

Av Jan Erik Grande og Bente Aas Haugland, kursleder og -sekretær

Mange gamle kjente, men også mange nye spente ansikter var å sjå. I år skulle meir eller mindre alle stille med blanke ark og fargestifter til. Eit heilt nytt kapittel angående godkjenning i NRH, dette var det fyrste året med det nye utdanning/

Redningshunden 03-2022

godkjenningsprogrammet som skulle i sin heilhet implementeres på Hovedkurs.

Nyfikenhet, nervøsitet og spenning låg i lufta hjå deltakerne, men også hjå instruktører, FTU og stab. Mykje forarbeid med planlegging og logistikk var lagt ned for at alt skulle gå mest mulig på skinner og ikkje minst var mykje arbeide lagt ned i å legge forhold til rett for at alle skulle føle trygghet, kunne prestere og lykkas med å komme i mål med sin drømmer, håp og målsetninger for HK.

Været var på vår side igjennom heile veko og på den måten vart alt lettere å gjennomføre. 80 deltakere vart for delt på 10 lag, 4 lag på modul 4 eksamen, 2 lag på modul 3 tren, 2 lag på modul 4 fordjupning og to lag på modul 2.

14 instruktører og to instruktørelever var hyra inntil å hjelpe oss å igjennom veko. Desse gjorde ein fantastisk jobb, sjølv om det nye programmet også var nokså ukjent for dei også.

Av 24 deltakere på modul 4 eksamen, fekk me igjennom 20 ekvipasjer som besto ukas arbeid, dette er superbra. Voss folkehøgskule er ein bra plass og halde til, alle deltakere fekk enkeltrom. Maten er

både god og variert, og rikelig får ein på tallerken slik at alle blir mette.

Om nokon kjem litt seinare inn, fiksar betjeningen også dette, fantastisk!

Her er gode sosiale møteplasser både inne og ute, bålpanna var det fyr i kvar kveld med masse folk samla rundt, og spesielt grillkvelden på torsdag var bra. Gode relasjoner og vennskap vart skapt intern og på tvers av laga på kurset, men også frå sør til nord/ vest til øst i NRH-riket.

Me i staben er svært imponert over den innsats og arbeid alle ekvipasjene har lagt ned i sitt arbeid med å nå sine mål under veko, mange nådde desse måla, medan andre ikkje heilt kom i mål med sine mål. Uansett er det viktig å ta med seg dei gode opplevingane, erfaringer og halde fokus på det som gjekk bra og var positivt for kvar og ein.

▼ Remi Eide-Olsen og Jørgen Andre Jordal. Foto: Kristine Møskeland



Me takkar alle deltakarar, instruktører og FTU for en fantastisk veke på HK på Voss!

▼ Wenche Osborg og Sito. Foto: Kristine Møskeland

Redningshunden 03-2022

9 på gata skogen!

Redningshunder har mye på hjertet, kan det virke som, og i dette bladets utgave av «Fem på gata skogen», som nå måtte døpes om til «9 på gata skogen», har vi stilt spørsmålet: Hva er det rareste du har opplevd på trening?

Av Aud Ingebjørg Barstad
og hundene (kanskje bittelitt hundeførerne også)



STELLA

Stella (Irtas Øysann) elev, hundefører Jan Morten Selliseth.

- Det rareste jeg har opplevd på trening var en gang da jeg var ganske ung, og jeg ble henta ut og satt i bilen helt alene til en forandring (som regel blir vi tatt med alle 4). Etter en kort biltur ble jeg tatt ut og satt på sporline og fikk beskjed om å søke spor. Det lukta mye rart, men fant ikke ut at noen hadde gått der nylig som var vanlig på den tida. Var riktignok noe som likna på sporklukt, men veldig gammel og svak så regna med at det ikke gjaldt som spor. Jeg rusla rund og prøvde å finne ut av det og finne et spor, men det var ingenting, mente jeg. Morten ble mer og mer irritert og påståelig, og sa at jeg måtte søke et spesielt sted, men det var ikke noe spesielt der. Tilslutt ble jeg kledd av og satt inn i bilen. Hørte Morten sa at «fa... det er jo feil hund jo!». Snakka med Fina etterpå ▶



NOVA

Nova - malle Schäfer (7) bor sammen med eier Dag, Liv Marit og barna. Flyttet inn med mamma Lexi igjen i voksen alder. Jeg er godkjent både sommer og vinter.

- Det rareste jeg har opplevd på trening er da Dag klarte å miste kongen min ut av vesten under mørkesøket. Jeg så det heldigvis, så jeg tok med meg kongen og la den igjen hos figuranten og løp tilbake med melding. Stas med belønning når jeg legger igjen favorittkongen hos figuranten!

◀ og fikk vite at det var HUN som skulle ha ei utfordring med et gammelt spor. Kan ikke være lett innimellom at Fina og jeg er/var så like at Morten ikke ser forskjell på oss når han er litt stressa, og vi er så ivrige at begge vil være med å jobbe.

Redningshunden 03-2022



DEVLIN

Devlin, 3 år, Schäferhund. Sivilstatus: Godkjent redningshund og stadig på utkikk etter drømmetispen. Send meg en melding på Tindog så ser vi om det oppstår søt musikk. Kan tilby romantiske måneskinnsturer, kong og leverpostei. Hundeførertilhørighet: Marthe Kryvi, Rogaland distrikt.

- Det rareste jeg har opplevd må være da jeg gikk teigsøk og fant et stakkars lite dyr i nød som lå ute og frøs. Meldte med bringkobbelt og viste Marthe hvem jeg hadde funnet. Hun bare rev meg vekk UTEN å gi meg belønning. Noe så frekt! Hvordan kunne jeg vite at jeg ikke skulle redde huggormen som lå i teigen min?!



KAISER

Kaiser, 11 mnd, Elev. Hundefører rekrutt Celina Lønnerød, Grenland Lag.

- Jeg er en helt fersk elev i Norske Redningshunder. Å være på trening er noe av det beste jeg vet. Der er det så mange morsomme mennesker som har så mye godt i lommene sine når jeg er flink å finner dem. Jeg er enda ung, og første gang jeg skulle finne mennesker i skogen syntes jeg det var litt skummelt. Det var litt som å se et spøkelse, og da ble jeg litt nysgjerrig, men også litt redd. Forsøkte å bjeffe så høyt jeg kunne, men spøkelse flyttet seg ikke. Jeg lukket at det var noe godt, og spøkelse virket veldig snilt. Mamma kom å støttet meg, og til slutt turte jeg å nærme meg den som satt i skogen. Det viste seg at de hadde pølser og var ganske snille. Etter noen runder og at jeg får bli kjent med dem litt først, var det ikke så skummelt, og nå syntes jeg det blir mer og mer gøy.

Jeg er jo ung og de voksne sier hele tiden at jeg har fluer i hodet. Når jeg var på trening en gang og jeg visste hva jeg skulle, for jeg skulle finne folk. Jeg fant menneske, men de hadde jo luftet så mange andre hundevenner som luktet sååå utrolig godt at jeg ble så ufokusert. Mamma og disse folkene jeg skulle finne hadde heldigvis noe som var litt gøyere så jeg klarte heldigvis å hente meg inn igjen. Det er ikke så lett å være ungar med så mange fine damer på laget.



ALLIE

Allie 4år, Australian Shepherd, B-godkjent, hundefører Marion Amundsen, trener med ROML.

- Hva er det rareste du har opplevd på trening? Rundering, helt ærlig, det var drit kjedelig i vår. Muttern sa at vi skulle gjøre noe gøy og ta en teig i stedet. Og dere aner ikke hvor mye rart som finnes der ute i skogen! Jeg trodde jeg fikk fert av figurant i nesa, og der stod en ELG! Jeg bli skikkelig forfjamsset og sa med hele meg "Dæven muttern, SÅ du elgen, den var diiiger!" Hun fant frem tennisballer, men hallo, elgen da! Den gadd hun ikke å høre noe om. Og tennisballene gadd ikke jeg å høre noe om. Vi gikk tilbake mot bilen og der var figuranten, lett match og plutselig var vi på lag igjen, muttern og jeg. Enn så lenge...

Neste trening tok jeg sporoppsøk fra bil. Da gikk vi 300 meter før muttern sa "Den iveren der og nesa så høyt, er det elg du prøver å finne?!" Jeg sa "HÆ?" Så tok hun meg med tilbake til start. Sukk. Jeg fant sporet på nytt, gikk en litt annen vei, men samme retning. Det samme skjedde igjen, muttern snudde med meg på slep. Og igjen... Da gikk jeg heller en annen vei. Muttern sa på radioen at hun ga opp fordi det trolig var elg der. Jeg måtte le litt da de svarte at hun hadde dratt meg av sporet 10 meter fra figuranten alle gangene.▶



TINGELING

Tingeling, rottweiler, godkjent ettersøkning og USAR – HF Mona Herjuaune, Østfold og Follo distrikt.

Hva er det rareste du har opplevd på trening? - Altså... hvor skal jeg begynne?? De vi trener med – og den HF som innimellom henger bak meg i lang line - er veldig kreative, så jeg har vel lært at i skogen kan jeg risikere å finne mange rare mennesker! Og da mener jeg rare! Og uansett hvor rare de er, så er ordren at jeg må melde på dem. Det siste rareste jeg var med på, var da vi var på hovedkurs nå i sommer og gjengen som hundeføreren min og hundeføreren til Erox hadde på lag hadde lagt spor til dem som Erox og jeg måtte gå. Og i sporet fant vi en pakke med bind! Men det var heldigvis ikke til Erox og meg da! Det var til de to eierne våre, som hadde ledd så mye gjennom uken at det nesten gikk galt et par ganger!

◀ DET visste jeg jo, trodde ikke at han var med mer, jeg.. Så slo muttern seg på panna og sa "Høy nese, motvind selvfølgelig!!" Hva nå det enn betyr...



LEO

Leo (Lynlabbens Caleo), 3år. Jeg er godkjent redningshund og hundeføreren min heter Elin Jensen. Vi bor i Arendal og tilhører Risør lag.

- Her om dagen var jeg og Elin på leteaksjon i en mørk skog på natta, og jeg løp ett stykke foran henne på stien. Jeg elsker å ut og lete etter folk og jobber veldig selvstendig, men har alltid ett øre mot Elin, tilfelle hun har tenkt å kaste ballen min til meg eller fortelle meg hvor flink jeg er. Plutselig bråstoppet jeg, for der var det noe stort og muligens veldig farlig rett ved siden av stien! Jeg ble helt stiv i kroppen og reiste busta rett opp for å advare Elin! Jeg lusket til frem og tilbake mellom Elin og det skumle som viste seg å være en elgku med kalv! Da hadde vi ikke annet valg enn å snu, de måtte få gå i fred og de hadde ikke tenkt å slippe oss forbi. Men vi fikk heldigvis lete videre et annet sted, så elgen fikk ikke ødelagt søket mitt.

Litt etter skulle jeg forte meg gjennom en haug med pinner og småtrær og fikk da en dum pinne heftet fast i bringkobelet mitt. Utrolig irriterende, men jeg klarte å løpe nesten like fort likevel. Elin måtte ta bilde og kalte meg en raring...



TAXI

Taxi, malletispe, 2 år. Sivilstatus: Redningshundeelev, tilhører muttern! Hundefører: Ann-Kristin Venner, Operativ Leder, NRH Oslo, Asker og Bærum.

Altså, det jeg skal fortelle om skjer ganske ofte! Det er når mutter'n tar på seg strengestemmen og alvorsfjeset og sier «tiss fort, vi må dra nå!». Da haster det! Det er ikke alltid at jeg klarer å tisse sånn lynfort, noen ganger må jeg snuse litt først, men stort sett er jeg blitt ganske flink til å høre etter.

Men altså; det jeg egentlig skulle fortelle om er når den blinkegreia til mutter´n lager en kjempehøy lyd midt på natten, og mutter´n sier «Ja, og ja. Vi kommer!» Da haster det!

Jeg pleier å forte meg foran døra og sitte der å vente, så jeg er helt sikkert på at ikke mutter´n glemmer meg. Det er de gangene jeg må tisse lynfort! Noen ganger det skikkelig mørkt og vi kjører i full fart til ett sted hvor det er mange andre folk og hunder. Det er mange mennesker med alvorlige stemmer, og blåe lys og røde lys og en sånn greie oppi luften som bråker og heter heli. Mutter´n tar meg seg den sorte bæregreia si og forsvinner, og da vet jeg at jeg skal ligge helt stille og passe på bilen vår. Det kan bli litt kjedelig, men det kommer som regel noen innom meg og sier at jeg er flink og gir meg en godbit. ▶



CHIKO

Chiko, 1.5 år, elev, hundefører Ingrid Lundevall Langmo.

- Muttern og jeg hadde søk i et stort silobygg for noen måneder tilbake. Jeg var på vei for å finne en figurant som hadde gjemt seg bak en dør. Få sekunder før jeg gjør funn, skvetter muttern som aldri før - hun hadde nemlig ikke oppdaget figuranten som sto bak døren, og skvatt som bare det. Av hensyn til søket forsøkte muttern å ikke lage en stor scene ut av det, slik at jeg ikke skulle bli påvirket. Jeg fant figuranten, og muttern kunne puste lettet ut!

◀ Etter laaaang tid kommer mutter´n og de andre menneskene tilbake også smiler de også sier de at «det var godt det gikk bra». Da får jeg lov å komme ut, og da får jeg hilse på folka og leke med kong! Mutter´n sier at det blir fint når jeg blir godkjent så vi også kan gå på aksjon. Jeg vet ikke helt hva aksjon er, men det er sikkert moro .

Men hvis jeg skulle si noe om trening også. Heldigvis er mutter´n skikkelig seriøs og når vi trener så bare gjør jeg som jeg får beskjed om. Det er egentlig kjempelett! Finn de folka vi leiter etter og jeg får leke med kongen min. Godt at mutter´n kan kjøre meg på trening, resten klarer jeg stort sett sjøl!



Les mer om AniPlan her



AniPlan
valp for de
minste

AniPlan® Planlegg for sunn hundehelse

Omsorg er å følge opp hundens helse, med jevnlig besøk hos din veterinær. Med AniPlan er rutiner for vaksiner og helsesjekk ivaretatt, dessuten har du alltid fri tilgang til våre veterinærer i AniCura App'en.

AniPlan er forbyggende omsorg til en fast, lav månedspris. For trygg og god helse i hundelivet.



- Forebyggende helseplan for din hund
- Betaling fordelt over hele året
- Inkluderer blant annet helsesjekk, vaksiner, kløklipp og resepter
- Gode rabatter på ytterligere tjenester og produkter
- Ubegrenset antall konsultasjoner i AniCura-appen

- Hei, hva skjer her??

Der er den rosa bagen som hun som jeg eier bruker når hun blir borte fra meg en stund. Hva er det hun putter oppi? Oioioi, en haug med klær som hun bruker når vi skal ut i skogen og leke med de folkene som Risk og Bessi og de eier! Her er det bare å følge tett på, jeg SKAL være med. Jeg legger meg rett og slett oppi bagen, jeg, så kan hun ikke gå fra meg!

Av hunden Catha, 4 år



Redningshunden 03-2022

Det virket, for nå ligger jeg baki bilen og vi er på vei et eller annet sted. Det er ikke så nøye hvor, så lenge jeg får være med. Men det er fryktelig lenge å ligge her. Vi har stoppet et sted som de kaller Lom, og der ble det tur langs elven med mine to bestiser, Bessi og Risk. Risk er kul, han er mye eldre enn meg, og veldig grei å være med. Og så passer han på meg og det syns jeg er greit. Jeg har jo mer enn nok med å passe på min mor! Og Bessi er kjempesøt, liten og svart, og alltid med når vi skal finne på noe ute i skogen.

Apropos Lom, her har jeg vært før. Vi har kjørt videre nå, men jeg mener å huske at for et år siden var vi her, og da kom vi frem til et sted som heter Røros etter en ny lang stund i bilen. Kanskje vi skal dit nå og? Skal vi se, nå stopper vi. Men se her da, er det ikke ... JO! Det er samme sted som sist. HURRA!! Da blir det mye moro i skogen. Og så

har de sånn fin skog her, ikke sånn som hjemme. Her er det flatt og fint, og jeg kan se kjempelangt! Og så er det mye vind, sånn at jeg har full oversikt over hvor de som har stjålet kong'en min har forsøkt å gjemme seg.

Det er masse mennesker og hunder her, noen kjenner jeg fra før, andre er helt nye. Mamma går rundt og smiler og ler, og det syns jeg er fint, for da er hun grei med meg også. Jeg har fått meg en ny guttevenn, han heter Falco og er sånn border collie, akkurat som Risk. Vi bor på Solheim pensjonat sammen med Risk og Diba, og der sover jeg kjempegodt om natten. Ellers er vi mye borte på hotellet hvor alle de andre hundene bor, og så er vi selvsagt mye ute og løper på fjellet og i skogen. I fjor når vi var her, var det kjempevarmt, og det var ganske slitsomt å løpe. Men denne gangen syns jeg det er helt perfekt. Mamma og de klager over at det er kaldt, men hallo?

Begynn å løpe da, så blir dere varme!

Nå har jeg vært her det min mor kaller en hel uke, og kort oppsummert, det har vært kjempegøy!! Jeg har løpt masse, og funnet alle de som stjal kong'en min. En dag fant jeg en kurv like ved veien, og den som hadde lagt den der, hadde gått videre inn i skogen. Men den personen måtte enten ha vært blind eller full, for DET er det rareste sporet jeg noensinne har gått. Det gikk forresten rett mot et vann, og jeg tenkte at jeg skulle bare ta et lite bad før jeg fortsatte for å finne kong'en min. Min mor snakket i den der radioen, og sa at vi hadde fått sportap, men det var ikke riktig! Jeg visste hele tiden hvor det der sporet gikk, jeg skulle jo bare bade litt. «Slapp av, muttern, jeg vet hvor vi skal. To sekunder bare!» Og sann mine ord, jeg visste jo hvor vi skulle. Og etter 15 svinger, 8 spiraler, rundt 12 trær, frem og tilbake og frem igjen, fant jeg hun som hadde

kong'en min. Men hun bare lå der, og gjorde ingen mine til å leke med meg. Jeg satt meg ned og gjorde sånn som



jeg har lært: Jeg ropte høyt og tydelig «Få kong'en min», men ingenting skjedde. Så jeg ropte litt høyere, samtidig som jeg la meg ned (det funker veldig ofte hjemme), og til slutt kom mammaen min og gav meg kong'en hun hadde i lommen. Så begynte hun å dra i hun som lå der, og sa noen sånt som «Nå flytter jeg deg ut på flatt underlag, og starter HLR», samtidig som hun snakket i radioen. Snakk om stress. Jeg har jo fått kong, slapp av! Dette går fint!

Det rareste jeg fant oppe på fjellet var en merkelig ting som jeg aldri har sett før. Jeg fant først Siv Merete, og hun snakket om at hun hadde mistet «rullatoren» sin. Jeg fikk noe i nesen som jeg tror luktet menneske, men den greia der var rar. Og så midt ute på vidden da? Den hadde hjul, sånn som biler, og da jeg var borte og snuste litt på den, hoppet den nesten oppå meg! Jeg holdt meg på trygg avstand, og kikket på mamma som var rett bak. Hun syns visst at jeg skulle rope til henne at jeg hadde funnet noe, men det syns jeg var unødvendig. Hun så den jo godt fra der hun stod, og, helt ærlig, den var egentlig skummel og rar, og ikke noe vi trenger å ta med hjem!

En dag var vi også inne i byen og leitet etter mennesker og ting. Jeg fant en dame inne i noen høye, tett busker, og tenkte at jeg fikk vel rope på henne, slik at hun kom ut til meg med kong'en. Men hun kom ikke. Mamma ba meg da om å hoppe inn i buskene for å finne dama. Jeg gjorde som hun sa, og DER lå hun jo!

Hun som var sammen med mamma spurte mamma om det ikke hadde vært lurere å gå rundt busken, men det syns visst ikke mamma. Hun sa noe om «linens lengde fra veien» eller noe. Samma det, jeg fikk kong'en min, jeg.

Mye av tiden gikk ellers med til å ligge i bilen og slappe av. Og det var egentlig greit, for det var sinnsykt med fluer, mygg og andre bevingede skapninger jeg aldri har sett før. Mamma hadde kjøpt noe hun kaller myggnett som lå over buret mitt, så inni der lå jeg trygt og godt. Menneskene satt mye utenfor bilene og pratet og lo, og jeg tror min mor lærte veldig mye når de satt der og snakket. Hun sjefen til menneskene, Toril Vik, snakket mest, men jeg tror nok at det hun sa var viktig, for alle var stille og hørte nøye etter. En gang snakket mamma og Toril om meg, og hun sa at vi burde være litt med en som heter Hans Jørgen. Det syns jeg hørtes helt topp ut, for det er broren til mammaen min, og han er veldig snill.

Samme kveld snakket vi med han der Hans, som ikke var min onkel, men en annen dude som snakket litt rart. Etterpå har jeg hørt at han er fra Danmark, så kanskje de snakker annerledes der. Men jeg forstod godt hva han mente selv om ordene var

litt annerledes. Og så var han kjempestreng. Jeg fikk ikke lov til å løpe og hente kong'en, selv om både han og mamma kastet den langt vekk. Jeg gjorde et par forsøk, men DET gjør jeg ikke flere ganger!! Han der Hans kan egentlig bare reise hjem til Danmark igjen, for han gjorde noe med mammaen min. Nå er hun mye strengere enn før, og jeg får ikke lov til å bestemme noe lenger. Før syns jeg egentlig vi hadde det helt greit, mamma sa noe, og så gjorde jeg det hvis jeg ville. Men nå må jeg faktisk høre etter på hva hun sier, og gjøre det, hvis ikke blir det ikke noe «trivelig», som hun sier. Men hun er mye blidere nå, da, og de andre på laget vårt skryter veldig av oss! Så ok da, jeg får vel høre etter, og gjøre som hun vil, så blir alle glade, og jeg får kong'en min!

Mamma har sagt at vi skal reise tilbake til Røros neste sommer også, og det syns jeg er kjempebra! Da skal vi visst nok på noe som heter Regodkjønning. Jeg vet ikke helt hva det betyr, men så lenge hun der moren min vet hvor vi skal og hva vi skal gjøre, så skal jeg kose meg, jeg. Jeg syns Røros er et fint sted, med masse greie mennesker og masse flott terreng jeg kan boltre meg i... når jeg får lov!

Boff fra Catha, 4 år



Redningshunden 03-2022

Kristine og Catha

Redningshunden 03-2022

Den bilen, den bilen!

Mange av oss har klødd oss i hodet når vi skal innrede den kjære bilen noenlunde fornuftig. Vi har alle våre preferanser på hva som bør være med og hva som er ubrukelig rot. Jeg ble spurt om jeg ikke kunne dele noen tanker om hvordan jeg selv har gjort det i vår bil.

Tekst og foto: Tom Christian Haugland, HF og OL i Hordaland

Bilen skal tross alt huse to hundeførere med hver sin redningshund og det som trengs av utstyr. Ikke bare som ekvipasjer på aksjoner, men til operativ ledelse, trening og alt annet som vi gjør med hundene våre. Vårt oppsett er langt ifra det beste eller mest utstyrte, men vi synes det fungerer greit i en hektisk hverdag.

Litt om bilen

Vår bil er en VW Transporter. Den har 4-motion, automatgir, kraftig motor, sperre på bakaksel, varme i varerom med gjennomsliktig, tett vegg mellom førerkupé og varerom. Alt i alt ok, stor og oversiktlig hundebil som har plass til det meste. Jeg går ikke gjennom valg av kjøretøy, da det ofte er smak og behag. Uansett er det enkelte momenter som går igjen når valget av bil skal gjøres.

Det kan være kjekt med firehjuls-trekk. Ikke noe en må ha, men kan være kjekt den dagen en trenger det. En bakluke som er hengslet i toppen, gjør det praktisk å stå under når det regner. Det gjør det her på Vestlandet. Jeg husket den dagen vi en gang hadde sol. Videre kan det være



▲ Skuffene bygget av Haugesund fengsel. Enkelt og greit. Skilleveggene kan tas ut om ønskelig.

lurt med lufting til hunden. Det kommer jeg tilbake til senere. Hva med varme? Det også kommer jeg tilbake til.

Jeg er en enkel sjel. Og, som enkle sjeler flest, liker vi å ha det så enkelt som mulig. Ja, det tar litt tid og kanskje en slant med penger i begynnelsen, men det gjør ting lettere etter hvert.

I tillegg til mye oppbevaringsmuligheter i bilen, er det montert

en del andre installasjoner som kan være til inspirasjon for andre. Her kommer en liste over hva vi har gjort, og hvordan vi har gjort det.

Bur, oppbevaring og lastsikring

Det er viktig med HMS. Ikke bare for oss to-bente, men også for hundene. Ting skal sitte fast. Også i en kollisjon. Husk dette når dere plasserer kasser på kasser inni bilen. Sørg for at de er festet. Varebiler har egnede festepunkter i gulvet som kan benyttes. Mindre personbiler er kanskje ikke like egnet til lastsikring av tyngre gjenstander. Et gitter/nett mellom fører og bagasjerom kan være smart.

Skuffer under buret koster normalt en del kroner om man kjøper fra leverandører som selger dette. Gjerne opp mot 40.000,- for nytt system. Vi fikk laget skuffene på mål, gjennom Haugesund fengsel. Her betalte vi 2.500 for solide skuffer som jeg kunne få laget akkurat hvor lange, brede og høye de skulle være. Samt hvordan inndeling i skuffene. Utrolig hyggelig gjeng som lager det meste på bestilling. Dette kan du også lage selv om du har litt snekkerferdigheter. Uansett, skuffene er gull verdt og har fungert utmerket. Ellers består resten av oppbevaringen av en brukt arbeidsreol fra en elektriker og knagger på veggene til henge jakker og vester på. Fungerer utmerket.

Det elektrisk systemet

Her kommer det gøye for min del. Kan gjerne defineres om litt nerdete, men det gjør hverdagen enklere. Vi slipper nå og ta inn batterier og utstyr for å lade etter bruk. Det kan lades når vi står parkert eller når en er ute og kjører.

I tillegg til det vanlige batteriet under panseret, har jeg et ekstra bilbatteri (forbruksbatteri) under setet i bilen.

Dette gjør at jeg kan bruke strøm i bilen, uten å bekymre meg for en bil som ikke vil starte. Forbruksbatteriet under setet kan gå tomt, men det under panseret vil ha godt med strøm til start og kjøring. Dette er originalt på min bil, men kan monteres om en har kunnskap til det eller kjenner noen som kan. Du trenger kabler, et skillerele og batteri. Husk at batteriet må stå fast. Verksteder kan også gjøre dette mot betaling.



▲ Defa-kontakt og ekstra ryggelys. Montert selv. Ryggelyset kostet 420,- per stykk og er enkle å montere selv.

På utsiden av bilen er det montert en liten Defa-kontakt, som jeg kan plugge bilen til vanlig stikkontakt. Den er plassert slik at jeg enkelt ser den når jeg går inn i bilen. Tenk over plassering, fordi den kan være lett å kjøre fra når du har litt hastverk. Den brukes både når bilen står i garasjen hjemme og på samlinger, hovedkurs etc hvor hundene sover i bilen.

Det er i tillegg montert batterilader som er direkte knyttet til forbruksbatteriet under setet og som lader dette når bilen er tilkoblet strøm utenfra.

I tillegg til 12v- og USB-kontakter (5v), har jeg installert en omformer/konverter/inverter (kjært barn, mange navn). Den gjør 12v spenningen fra bilen om til 230v, som er det samme du har i huset ditt. Fordelen med denne er at du kan lade ting som du ikke har 12v

kontakt til. Eksempelvis VHF radioene og hodelyktene som jeg ikke har 12v lader til. Samtidig kan den lade PC'en jeg bruker som operativ leder.

Når det kommer til omformer og finelektronikk som ladere og pc, så bør en kjøpe kvalitet. Det vil si; kjøp omformer med ren sinuskurve og ikke modifisert sinuskurve. Da slipper du å ødelegge utstyret.

Samtidig med denne omformeren, har jeg handlet meg prioriteringsbryter. Den prioriterer strømmen fra utsiden og bytter automatisk til strømmen fra stikkkontakten om den plugges inn. Slik at jeg slipper å koble om når jeg bytter fra stikkkontakten i garasjen og omformeren mens jeg er ute og kjører.



▲ Her sees ladestasjon til venstre og operativ leder-koffert med PC, papirer, kabler og prosjektor til høyre. Inni ladestasjonen er omformeren. Kontaktene på venstre siden er 12v sigaretttenner uttak og 5v USB. På høyre side er det 230v kontakter til PC, VHF, samt flere 5V USB kontakter.

Alt dette danner en ladestasjon bak i bilen. Det gjør at jeg nå slipper å ta tingene ut av bilen for å lade de. Og det blir til slutt blir en del duppeter som trenger strøm. Jeg nevner nødnett, VHF, GPS, hundepileire, hodelykt, håndlykt, pc og powerbanker.

Så når jeg kobler til kontakter i bilen til stikkkontakten i garasjen, så lades både tilbehøret jeg bruker i redningstjenesten og forbruksbatteriet

i bilen. Samtidig kan jeg lade hvor som helst andre steder hvor jeg ikke er tilkoblet strøm.

Varme og ventilasjon

Varme til hundene kan være greit. Mange klarer seg helt fint uten tilførsel av varme. Du kan bruke halm, dekken og mange andre måter å holde hunden varm på kalde dager. Jeg liker varme. Når bilen er i gang, kan jeg bruke den originale varmeren i varerommet til varme. Når jeg stopper, er det en Webasto som produserer varme. Den bruker litt strøm, men går stort sett på diesel. Om du ikke har dette originalt, finnes det nå bærbare å kjøpe som har egen dieseltank. Eneste du må tenke på der, er å lede eksosen ut et sted. Jeg har også montert en stillegående elektrisk vifteovn på 2kw. Den har termostat som gjør at den kan stå på hele døgnet og gir stabil temperatur. Den kan også gå uten varme, som gir god sirkulasjon i bilen.



▲ Stor stillegående varmlufts vifte montert fast i varerommet. Den er kun koblet direkte til defa-kontakten og brukes kun når en koblet til stikkontakt. Omformeren er for liten til å håndtere denne (kun 1500w).

Når en har tett varerom slik vi har, er det en stor fordel å kunne transportere fukt ut. Som tidligere nevnt, regner det her vi bor. Det gjør at hundene drar med seg mye fuktighet inn i buret. Når bilen varmes opp og fuktigheten fordampes, har den ingen sted å gjøre av seg. Mangel lufting kan føre til dannelse av mugg.

Det blir fuktig over tid, som gjør at det vokser sopp som er skadelig å puste inn både for oss og hundene. Derfor er en form for ventilasjon fornuftig. Mange løser dette med å ha åpning mellom førerkupé og varerom. På den måten får en luft ut der. Aircondition er genialt for fjerning av fuktighet. Så ikke slå av denne på vinteren. Vi har fått montert en genial takvifte på bilen. Jeg måtte lete litt etter riktig vifte, da jeg ønsket en som både kan blåser inn og suger ut luft. Jeg ville også ha mulighet for å justere styrken på viften. Dette løste vi med å montere på et potensiometer.

For min del måtte den også være lav i høyde fordi jeg ikke hadde mye å gå på for å komme inn i garasjen. Jeg kjøpt ventilatoren for kr 2.700,- hos Simarud, lakket dekslet i bilens farge selv og fikk et firma til å utføre selve monteringen. Da fikk jeg tetthetsgaranti og jeg slipper å tenke på lekkasje. Utvendig deksel ble lakkert i egen garasje med lakk i bilens farge. 3 lag med farge og 4 lag med klarlakk.

Akkurat denne viften bråker en del, men den er til gjengjeld kraftig. Derfor kjekt å kunne regulere hastigheten. Hovedårsaken til at jeg ønsker en vifte som både kan blåse inn og suge ut luft, er som nevnt tidligere, dette med fuktighet. Nå kan jeg parkere bilen hjemme og ha viften på svak utlufting samtidig som det er på litt varme. Da fjerner jeg effektivt fukt i bilen som gjør at den ikke råtnet og mygler innvendig. Helt genialt! Viften betjenes fra førerplass. Der kan jeg stille styrke, samt om den skal blåse inn eller suge ut luften. En slik vifte kan anbefales på det sterkeste. Og det finnes mange typer.

Diverse

For utenom det jeg allerede har nevnt, er det et par andre oppgraderinger som er gjort som jeg ønsker å nevne. Ekstra fjernlys er bra. Ikke bare med tanke på kjøring i mørke, men for å kunne se litt i grøftene langs veier på vei ut til aksjon. Nå får en rimelige led-lykter som ikke koster skjorta og er forholdsvis enkle å montere selv. Spør om hjelp hvis ikke vet hvilke du trenger. Ekstra ryggelys er også montert. En må ofte snu på ulike mørke steder og småveier når en er ute på aksjon. Akkurat det med ekstra ryggelys er i utgangspunktet ikke tillatt. Det er kun lov med inntil to ryggelys. Så dere med ett originalt ryggelys, kan fint montere ett til. Skal det defineres som arbeidslys, må de være tilkoblet egen bryter, samt være vribare. Uansett, det finnes omveier for å få det godkjent, så spør litt rundt dette før en starter montering.

Vindavvisere på vinduer et godt brukt hjelpemiddel som lar deg ha vinduer litt på gløtt når det regner. Da slipper du regn inn i bilen.

En trådløs ruter fra Ice (med et tvilling data-kort) er kjekt å ha. Med ekstern antenne som gir bedre internett der hvor en normalt sett har dårlig dekning med mobilen.



▲ Lyslenken fra Biltema er limt fast. Her ser en også oransje varselys montert på innsiden av bakluken som brukes om jeg parkerer et sted hvor ekstra varsling er lurt. Knakker til diverse utstyr sees i bakgrunnen.

Veldig kjekt som operativ leder på aksjoner nå som det meste blir nettbasert.

Det er også montert et par ekstra lyslister i taket i varerommet for ekstra lys på mørke netter. Samt ekstra oransje varslingslys i bakruten for ekstra synlighet til andre trafikanter ved behov.

Kort oppsummert:

● Oppbevaring av utstyr bør kunne festes slik at det ikke beveger seg ved kollisjon. Tenk sikkerhet.

● Hendig med en liten ladestasjon i bilen. Det gjør at utstyret ikke går tom når du har bruk for det.

● Tenk gjennom dette med lufting i bilen. Så slipper du en del vask av mugg etter hvert.

● Ekstralys er jo bare hur nice som helst. Skulle ønske jeg tjente mer. Og avslutningsvis vil jeg si at jeg lærer stadig nye finurlige løsninger folk har i bilene sine. Alltid kjekt og se hvordan vi løser det og jobber med det utstyret vi har. Så om vi sees, så tar jeg gledelig en prat om hvordan du har innredet din bil.



▲ På førerplass er det montert holder til nødnett til bruk på vei til aksjon. En termometer som viser temperatur i både kupe og varerom er alltid hendig å ha.



Foto: Bjørn Olsrud

Møt de nye instruktørene!

Norske Redningshunder har fått nye instruktører, og her får du lista over hvem som puster deg i nakken på prøver framover.

Av Aud Ingebjørg Barstad

Instruktørene har en viktig rolle i NRH. Ikke bare skal de dømme prøver og sikre at ekvipasjene vi sender ut i den frivillige redningstjenesten holder mål, de må også tåle å knuse drømmer, trøste, bygge opp og løfte frem medlemmene. Instruktørene jobber gratis for deg som er hundefører, og bruker tid og ikke minst feriedager for å få hunder og hundeførere gjennom godkjenningsprogrammet. Det er imponerende!

Nå har NRH fått en pulje med rykende ferske instruktører. De som var på hovedkurs i sommer har kanskje sett noen av dem, eller til og med hatt dem med på egne lag. Det stilles høye krav til instruktørkandidatene, og det er ikke noe hvilehjem å ta utdanningen.

Dette er kandidatene som har deltatt på instruktørutdanningen 2021/2022:

- Anna Lian
- Arne Arntzen
- Aud Gulaker Finbak
- Henrik Duesund
- Ingeborg Wilhelmsen
- Kristine Hefte Tobro
- Kristoffer Roholdt
- Michelle Hauge
- Nina Leiros
- Paula Rezewuska
- Silje Merete Steinstrø
- Steinar Sjaastad
- Tone Bjerknes
- Trine Sundhagen
- Øystein Ramseng
- Øyvind Flenstad

Vi har bedt om en kort presentasjon fra de nye instruktørene, og her er svar fra noen av dem:



**Anna Lian, 31 år
Trøndelag**

- Jeg ville bli instruktør fordi da får jeg bidra til å utdanne ekvipasjer til redningstjenesten! Liker å jobbe med både folk og hunder, og synes det er spennende å få lov å engasjere meg i folks trening.



**Aud Gulaker Finbak, 59 år
Rogaland**

- Vi trenger flere instruktører lokalt og sentralt. Jeg synes det er kjekt å lære bort ting og være med å bidra til å få frem flere hundeførere i Norske redningshunder. Har allerede hatt min første uke som instruktør på HKENN. Kjempekjekt lag, flinke folk og kjekke hunder. Det har vært spennende, givende men også krevende.



**Kristine Hefte Tobro, 35 år
Finnmark**

- Jeg ville bli instruktør i NRH for å kunne bidra til å få frem nye ekvipasjer. Det er motiverende og lærerikt å kunne følge ekvipasjer fra valpestadiet frem til godkjenning, og være ned å løse små og store utfordringer underveis.

Redningshunden 03-2022



**Arne Arntsen, 55 år
Hålogaland**

- Jeg ønsker å bidra med å utdanne redningsekvipasjer til redningstjenesten.



**Trine Sundhagen, 53 år
Oslo, Asker og Bærum**

- NRH er basert på frivillig arbeid og skal organisasjonen klare å tilby tjenester i alle ledd må vi bidra der vi kan. 35 år av mitt liv har jeg hatt egne hunder. Jo mer jeg har lært jo mer spennende synes jeg det er å praktisere og utvikle meg innenfor faget hund. Å trene frem hund mot enkeltscener i filmen Drømmefangeren for NRK og å trene to griser samt show og demo med hundekvipasjer er morro å nevne. Etter mange år som instruktør utenom NRH, var det helt naturlig for meg å gå den veien, når tiden var inne for det. Jeg er takknemlig for at jeg har kunnet følge utviklingen av det nye godkjenningsprogrammet i disse to årene som utdanningen har vært. Med stor respekt for hva NRH står for, skal jeg gjøre hva jeg kan for å motivere andre på veien mot sine mål.



**Henrik Duesund 39 år
Hordaland**

- Jeg ønsket å bli instruktør for å hjelpe til med å utdanne nye ekvipasjer for redningstjenesten og hjelpe hundeførere med problemløsning og å nå mål med sin hund. Jeg synes det er givende å hjelpe andre å ta steg videre og håper jeg kan være med å bidra til at andre kan bidra til å redde liv.



**Øyvind Flenstad, 37 år
Innlandet**

- Jeg ønsker å bli instruktør i NRH fordi det gir meg en bredere plattform til å bli en bedre hundefører selv, og for å lære mer av andre hundeførere i trening. Jeg ønsker å dele den kunnskap og erfaring jeg innehar til flere hundeførere for å utdanne dyktige og trygge ekvipasjer i NRH og for at vi sammen med andre etater frivillige skal klare å redde enda flere liv.



**Tone Bjerknes, 53 år
Finnmark**

- Jeg ville bli instruktør fordi jeg holder jo på med dette hele tida. Nytt å lære er alltid kjekt. Instruktørtittelen gjør at jeg kan bidra også mer formelt i utdanningen av redningsekvipasjer, særlig i eget lokallag og distrikt.



**Nina Leiros, 49 år
Innlandet**

- Det er ikke et enkelt og kort svar på hvorfor man vil være instruktør. Men skal det komprimeres så må det være gleden over å se andre lykkes, og få mulighet til å hjelpe dem på veien. Det er minst like stas når polletten faller ned hos hundefører som hos hunden. Også er det et faktum at organisasjonen trenger flere instruktører. Det er stadig flere som ønsker å utdanne seg selv og hunden til en redningsekvipasje, og behovet for instruktører øker i takt med medlemstallene. Den største utfordringen vi har i forbindelse med hovedkurs, er å få nok instruktører slik at alle som vil kan få delta på HK.

Redningshunden 03-2022



Silje Steinstø, 43 år Vestfold

- Jeg ville bli instruktør for å lære mer både hundefaglig og redningsfaglig. Det nye programmet innebærer også mye bedømming, og vi trenger derfor instruktører.



Paula Rzewuska, 42 år Søndre Nordland

- Jeg har jobbet med redningshund i over 17 år. Instruktørkurset i NRH var et naturlig steg i min utvikling. Men fremfor alt gir det meg nye muligheter til å hjelpe savnede personer.



Ingeborg Wilhelmsen, 48 år Buskerud

- Jeg ville bli instruktør i NRH fordi jeg ønsker å bidra til å få fram flere godkjente, dyktige ekvipasjer som kan stille på leteaksjoner.

Stort behov for nye instruktører

Norske Redningshunder vokser, og trenger dermed flere instruktører. For kullet med instruktører som nå står klare tok veien fram til godkjenning 2,5 år, og det er mange emner som instruktørkandidatene skal gjennom før de kan feste «instruktør»-lappen på den gule vesten.

Av Aud Ingebjørg Barstad

28 NRH ´ere søkte instruktørutdanningen i denne omgangen, og 16 av dem ble tatt opp. Kaare Finbak har ansvaret for utdanningen, og han mener behovet for nye instruktører nå var stort.

- NRHs instruktører trengs til utdanning og kvalifisering og nye og godkjente ekvipasjer, lokalt så vel som sentralt. Uten instruktører ville det rett og slett ikke vært mulig for våre ekvipasjer å godkjenne og regodkjenne, og heller ikke å tilby nye ekvipasjer nødvendig utdanning. Det gjelder alle disipliner, sier Kaare. Kurset ble annonsert vinteren 2020

(24. februar), søknadsfristen var høsten 2020 (oktober 2020). Plasser ble tildelt i november 2020. Teoridelen av kurset startet i september 2021. Etter tre samlinger ble teoridelen avsluttet med en hjemmeeksamen i desember. Evalueringresultatene var klare i januar.

- Kurset ble for de fleste som ville utdanne seg til lavineinstruktør avsluttet med en praksisuke på hovedkursene vinteren 2022, de som ville bli ettersøkningsinstruktører sommeren 2022. Dvs. at det tok 2-2.5 år fra utlysning til ferdigstilt utdanning, forteller Kaare Finbak.

For akkurat dette kullet ble instruktørutdanningen kanskje ekstra spesiell. Praksisukene på hovedkurs gikk etter det nye godkjenningsprogrammet, og dette var like nytt for alle involverte. Kaare Finbak tror det er en fordel for de nye instruktørene å få denne kunnskapen om det nye programmet.

- Den største fordelen er at de nye

instruktørene har blitt godt kjent med det nye programmet, og spesielt fokuset på de operative kravene som både hundeførere og hunder møter på aksjoner, sier han. Men vil medlemmene merke forskjell på «nye» og «gamle» instruktører? - De «gamle» instruktørene er svært kompetente, har solid erfaring i både hunde- og redningsarbeid, og har blitt introdusert til det nye programmet på samlinger sentralt og lokalt, sier Kaare.

- I det siste instruktørkurset har momenter som taktisk bruk av hund og krav til redningsmannskaper ved søk etter savnede i skredulykke og på land imidlertid blitt sterkt vektlagt. Det samme gjelder kunnskap om de nye digitale verktøy som er tilgjengelige for redningstjenesten. Akkurat dette kan det derfor hende de «nye» instruktørene har som en spesielt sterk side. Det tror jeg de «gamle» instruktørene som hadde instruktørelever på lagene sine på årets hovedkurs satte stor pris på.

På hovedkurs uten hund

- Ja hva skal du der? Er ikke å trene hund det kjekkeste du vet? Jo, det er det, men likevel gledet jeg meg masse til hovedkurs på Evje. Jeg hadde fått plass på OL-kurset, der formålet var å lære mest mulig for å kunne være en ressurs i KO.

Av Kristine Osland, Foto: Stig Mebust

I NRH har vi et eget kurs for operative ledere (OL) som skjer på ett av hovedkursene hvert år. Syv deltakere hadde fått plass på årets kurssted - Evje. For vår del begynte utdanningen allerede i juni med to teams-møter med undervisning om oppgavene som OL og SARTopo. Vi fikk også tilsendt en del opplæringsfilmer, og det ligger en pensumliste i Gnist.

På Evje begynte undervisningen alt første kvelden. I tillegg til oss og instruktører Toril Vik, Per Kristian Askland og Stig Mebust, hadde vi også en aksjonsleder fra Norsk Folkehjelp med som deltaker: Eileen var med som observatør, veileder og lærte oss en del om KO-arbeidet sett fra en annen redningsorganisasjon. Med over 400 aksjoner var det mye nyttig hun delte raust med oss – tusen takk!

Undervisningen foregikk mest på klasserom, men etter hvert også i felten. Vi lærte oss bruken av de tekniske hjelpemidler som å kalle ut mannskaper, tegner oppdrag, overføre til gps og sende inn SAR-rapporter. Vi lærte om ansvarsområdene til operative ledere, taktiske og hundefaglige valg man tar når man lager

oppdrag til hundeførere og hvordan man best samarbeider i KO med innsatsledelsen og de andre aksjonsledere. Den nye utgaven av «Nasjonal veileder for søk etter savnet person» ble tatt fram og gjennomgått. Vi diskuterte risikoer for våre ekvipasjer og hvilke utkall vi ikke ville sende ut. Hvor mye trenger hundefører å vite om aksjonen for å trykke «kommer»? Hvem visste hva en OL har i sin egen liten «OL-beredskapssekk» (fasit: alle mulige ledninger, koblinger, powerbank, lys, datamus, batterier osv.)?

I tillegg til teorien fikk vi først en del fiktive caser med savnede, der vi skulle forberede brief av mannskap og tegne i kartet hvor disse skulle søke. Deretter reiste vi ut i nærområdet, kallet ut fiktive ekvipasjer og opprettet KO med alt som hører til. På fredag fikk vi ekte hundeførere fra fordypningslag og noen til, ekte figuranter og ekte politi (!) som innsatsleder. Det var kjekt og stort og veldig lærerikt. Etter en skriftlig og muntlig eksamen på lørdag fikk vi en grundig evaluering av innsats vår gjennom uken der alle bestod – HURRA!

Ellers var uka fullt av mye latter, litt stønning, mange aha-opplevelser, den blå steinen, noen lange kvelder, enormt med læring og bittelitt sjokolade. Instruktørene og Eileen var flinke å dele kunnskap på en forståelig måte og hadde en god miks av praktisk bruk og teoretisk formidling. Nå venter jeg i spenning på å bruke kunnskapen på min første aksjon i KO!





Bringkobbelt – en norsk oppfinnelse

Redningshunden 03-2022

Bringkobbelt, norsk rulle, bringsel, The Norwegian Bringsel BI-, The Original Norwegian Bringsel BI-2, kjært barn har mange navn. Men visste du at bringkobbeltet er en norsk oppfinnelse?

Av Inger Faugstad

Tilbake i 1973 i FNL, Foreningen Norske Lavinehunder, var det mange i Politiet som var medlemmer. For dem var standhals den naturlige meldeform. De sivile medlemmene brukte alt fra kofferthåndtak til nøkkelringer å melde med. Men man hadde problemer med at de hang og slang.

Det ble mye prøving og feiling, men etter hvert fant man ut at det var smart å henge den andre enden opp, med en utløser.

Bjarne Isachsen var aktiv i denne prosessen og startet med å utvikle ideen til eget bruk i 1975. Han lagde noen til seg selv, som var i lær. Mange ville ha, så de ble gitt bort til treningsvenner.

I 1980 fikk han ideen om å lage utløseren, slik den er i dag. Bittet ble hengt opp, slik at den ene siden kunne løse ut, hvis hunden satt seg fast. Han lagde først 10 stk, og deretter 100 stk som hadde gule bitt, men i samme materiale som i dag. Så er det noen som fremdeles har de gule ...så er det veteran bringkobbelt fra den første produksjonen .

Det ble så startet en liten produksjon på kjøkkenet og Bjarne valgte det internasjonale navnet «Bringsel». Han fikk kontakt med en fabrikk som kunne lever polyuretan i oransje farge, som ikke falmet, slik de gule gjorde. Den oransje fargen er også lettere å se. Dagens originale

bringkobbelt BI- slik vi kjenner det, var etter hvert ett faktum.

Det det er i årenes løp blitt produsert mange bringkobbelt. Og selv om kvaliteten er så god at de nesten ikke slites, virker markedet å rope på flere. Sverige, Tyskland, Danmark og Island ønsker også å kjøpe.

Det er i alle år Bjarne Isachsen som har tatt hånd om alle deler av produksjonen, Han har gjort alt selv, bortsett fra sømmen av båndene. Produksjonen er håndarbeid fra A til Å. Bringkobbeltet består av 16 deler og det er mer enn 74 operasjoner som skal utføres før ferdigstilling. Til og med maskinene og verktøyet som brukes er spesiallaget.

I 2022 var tiden kommet for å gi stafettpippen videre. Inger Faugstad hadde de siste fire årene sydd båndene til bringkobbelt for Bjarne. Hun fikk sammen med mannen sin, Per Arne Bakke, æren av å ta dette videre. Foreløpig er det norske markedet hovedprioritet. NRH-butikken, NBF-butikken får det de ønsker av varer. Det er også opprettet en egen nettbutikk på Bringkobbelt.no, hvor både norske, men også utenlandske hundefolk kan få kjøpt bringkobbelt .



Redningshunden 03-2022

NRH Buskeruds sommercamp 2022

102 påmeldte deltakere ved påmeldingsfrist gav oss ny rekord. Med 10 lag ble det i år plass til 60 deltakere i tillegg til instruktører og kursleder/-sekretær.

Av Trude Løken – Kursleder
Og Sandra Haltnes – Kurssekretær

Gjengen ble for femte år på rad innlosjert på Hallingdal Folkehøyskole, med vakre Hallingdal som rammer for fire hele treningsdager. Kursåpningen var lagt til onsdag 25. mai, med treningsdager torsdag 27. til søndag 29. mai – fire hele dager.

Vi er så heldige at vi har et ordentlig godt samarbeid med folkehøyskolen, og opplever at vi blir tatt imot med åpne armer år etter år. Personalet på Hallingdal Folkehøyskole disker opp med deilige retter hver dag, for som de sier: Dikken må jo ha ordentle' mat dikkon som era ute og trena heile dagen!

Og det er vi! Ute og trener hele dagen. Fra kl. 9.00 til middag serveres kl. 18.00. På kveldstid var det i år en kveld hvor praktisk lydighetsprøve ble gjennomført, og en kveld hvor repetisjonskurs i førstehjelp ble gjennomført. Velvillige deltakere som stilte som hjelpere gjorde at førstehjelpskurset kunne gjennomføres praktisk med poster. Utover det var det første gang på flere år uten restriksjoner pga korona, så kveldene gikk med til hyggelig sosialt samvær med mye god hundepprat. Flink instruktører fordelt på 10 lag med seks deltakere per lag, fikk gode skussmål av deltakerne etter avsluttet sommercamp. Vi hadde to rekruttlag, to modul 2, et modul 3, tre modul 4 – eksamensoppgaver, samt to fordypningslag i spor. Med det nye programmet var det mange som ønsket seg på modul 4-lag hvor det ble trent på eksamensoppgaver. Det krever både mye terreng, samt gode instruktører som må planlegge litt annerledes enn tidligere år.



Fra venstre Kursleder Trude Løken
Kurssekretær Sandra Haltnes



Allti'

Gode instruktører er det flust av i NRH, og vi er så heldige at vi fikk med oss 11 av dem på årets sommercamp; Bjørn Olsrud, Camilla Høst, Hans Jørgen Mastad, Hilde Askildt, Ingeborg Wilhelmsen, Kenneth Madsen, Kjell Tore Bakketun, Theresia Staaland, Tommy Johnsen, Trine Teien og Vidar Grøndalen.

Når vi er samlet så mange er det alltid en spenning i hvordan det vil gå. Hva har vi glemt? Blir det mye bråk fra hundene? Klarer NRH'ere å parkere så alle får plass? Vi har store biler.. Etter årets sommercamp sitter vi nok en gang igjen med godfølelsen. Det er utrolig mye bra folk i NRH! Blide, omgjengelige og morsomme – som tar trening på alvor. Selv om tilbakemeldingene fra instruktører og deltakere var: Utrolig morsomt å se progresjonen! – var det også noen som kjente på motgang – for så brette opp ermene og starte på nytt.

Dette er virkelig et høydepunkt for oss som sitter i kursledelsen, og vi gleder oss allerede til neste år!



Redningshunden Poco gjør funn av David Hjerpaasen



Modul 4: Inngunn Lindemann, Thomas Torgersen, og Martin Kristoffersen



Leker med virkeligheten

«Hjørdis og Petra har ikke kommet hjem til bokollektivet hvor de bor. De har en fast plass de ofte går til for å drikke kaffe. Koordinatene er som følger...»

Av Monica Hägglund Langen
Foto: Monica Hägglund Langen

En gjeng fra NRH Røros lag er i skogen utenfor Røros sentrum denne tirsdags ettermiddagen, som er fast treningsdag i laget. I dag er det et spesielt opplegg med case, for at ekvipasjene skal trene på hendelser som ligger tettere på realiteten. Siv Kristiansen og Monika Larsen har laget opplegget for de andre på laget. De to har kledd seg ut, dratt med seg et par rullatorer langt til skogs, og laget en hel historie om «Hjørdis og Petra», i et case som presenteres for de ulike ekvipasjene som møter på dagens trening.

– Hvis det kommer noen forbi-passerende må de jo tro vi er spik spenna gærne, kommer det tørt fra de to med rullatorer på humpete traktorvei. Men å bli mistenkt for å være litt unormal er en liten pris å betale for å utdanne hunder og hundeførere som skal godkjennes som redningshundekvipasjer.

Praktisk rettet trening

Modul 3 er en treningsmodul med oppgaver som bidrar til at hundefører trener opp og viser at man har kapasitet til å ivareta både seg selv, hunden og andre ved behov. Hundefører skal ha kapasitet til å gjennomføre søk på en forsvarlig

◀ Anne Katrine melder inn funn og informasjon før hun fortsetter søket sammen med Trøst. I E-3 skal hundefører være i stand til å gi informasjon videre om funn/tilstand, og hva som er gjort med pasienten.

måte og være mentalt forberedt på situasjoner man kan møte på. Det nye godkjenningsprogrammet har kommet på bakgrunn av erfaringer og flere års statistikk.

– Nå er utdanningen mer rettet mot praktisk trening og oppgaver. Oppgavene gjør at ekvipasjene testes på flere momenter, som ligger tett opp til det som forventes av ekvipasjene på aksjoner, forteller Anne Katrine Dille, som er instruktør og hundefører i NRH Røros lag, og medlem av FTU.

Med redning som mål

Med det nye godkjenningsprogrammet ligger treningene og oppgavene enda tettere opp mot situasjoner som ekvipasjene kan møte. Gjennomføringen av eksamen og tentamen gjøres med sammensatte oppgaver med bakgrunn fra utdanningsplan modul 3 Ettersøkning. Fra utdanningsplanen heter det at en forutsetning for sikker og effektiv redningstjeneste ved søk etter savnede er at de involverte redningsmannskapene er trent i felles metoder for søk og redning. Redningsmannskapene



▲ Anne Katrine Dille gjør seg klar til søk. E-1 forberedelser og taktikk går ut på at hundefører skal kunne legge frem en plan som omfatter det arbeidet som skal gjennomføres før, under og etter et søk.

må ha et gitt førstehjelpsfaglig nivå, samt være utrustet og skikket for søk til alle døgnets tider, i alle slags miljø og i alt slags vær. Dermed må hele utdanningsløpet med de mange timene som legges ned på treninger, legges opp til å oppnå dette målet.

▼ Fremme hos den andre savnede, «Jørdis»



FAKTA:

Utdanningsplan modul 3 ettersøkning for Norske Redningshunder er en samling med oppgaver som ligger til grunn for utdanning av ekvipasjer som skal godkjenne som redningshundekvipasje.

Oppgavene er som følger:

- E-1 Forberedelser og taktikk
- E-2 Rundering
- E-3 Ivaretagelse av pasient
- E-4 Teigsøk/områdesøk
- E-5 Generalisering av melding
- E-6 Patruljegang
- E-7 Flankesøk
- E-8 Sporoppsøk
- E-9 Spor
- E-10 Urbansøk Fakta
- E-11 Første hundefører
- E-12 Førsteinnsats
- Tentamen

▼ Jamie med pustepause i lyngen etter å ha funnet to savnede damer på kort tid, på trening i skogen utenfor Røros.



Trøst stalles opp og Anne Katrine tar seg av «pasienten». I oppgave E-3 ivaretagelse av pasient/praktisk førstehjelp, skal hundefører kunne skaffe seg en oversikt over situasjonen og ta vare på pasienten og gi nødvendig førstehjelp.



Ingen vellykket trening uten gode figuranter. Noen tar den ekstra langt ut for at både hund og fører skal få en ekstra lærerik treningsøkt, her ved utklede versjoner av Monika Larsen og Siv Merete Kristiansen i NRH Røros lag.



NYHET i nettbutikken



TELEMARK ulljakke

- Litt lettere enn Grimsbu
- Avtagbar hette
- Modellens tilbakemelding: «Veldig god jakke 😊»

www.canelana.no